அறிவுக்கொடி வெளியீடு 1.

சிதம்பரனார்

சீர்திருத்தப் பாடல்கள்.

[முதல் பாகம்.]

பதிப்பாசிரியர்,

S. C. சிவகாமு,

ஆசிரியர் "அறிவுக்கொடி" கும்பகோணம்.

அறிவுக்கொடி பதிப்பகம், கும்பகோணம்.

1938

இதன் விலை: : : அணா 4.

முன்னேற்றம் பிரஸ், கீழக்கடலங்குடித்தெரு,
கும்பகோணம்.

முன்னுரை.

இதில் உள்ள பாடல்கள் பல வகைப் பட்டவை; கட்டுரை போல் படிக்கத் தகுந்தவை; இசையுடன் பாடற்கேற்றவை; புதுக் கருத்துக்கள் போலிவன; பழமைகளில் தீயனவற்றைக் கண்டிப்பன; புதுமையில் உள்ள நன்மைகளைப் போற்றுவன. அதிதீவிரக் கருத்துக்கள் அமைந்தவை. இப் பாடல்கள்பலப்பலசமயங்களில் பாடப்பட்டவை; பலபத்திரிகை களிலும்வெளிவந்தவை; அவைகளின் தொகுப்பே இவை. இந்நூலைத் தமிழர் படித்துச் சீர்திருத்த வாதிகளாக வேண்டும் என்பதே நமது ஆசை. இதன் இரண்டாம் பாகம் விரைவில் வெளிவரும். வேண்டுவது அன்பர்களின் ஆதரவே.

ஆசிரியர்,

இந்நூல் உரிமை.

மனிதர்களைச் சுதந்தரராய்
        வாழ்விக்க மனங்கொண்டே
நனியுழைக்கும் சீர்திருத்த
        வீரர்களாம் நல்லறிஞர்
புனிதமுறு பெருந்தொண்டைப்
        போற்றுதற்கோர் அறிகுறியாய்
இனிமை மிகு செந்தமிழ் நூல்
        இதை உரிமை செய்கின்றேன்.

ஆசிரியர்

பொருளடக்கம்.

IV

பாட்டாளர் பகுதி.

V

மாதர் பகுதி.

VI
மதப் பகுதி.

வேண்டும்.

இவ்வுலகதனில் இன்பவாழ் வடைவதற்கு
ஏற்றநல் நெறிகளை இயம்பும்
செவ்விய நலஞ்சேர் செந்தமிழ் மொழியைச்
சீர்பெறச் செய்திடல் வேண்டின்
பல்வகைப் புதிய கவிதைகள் கலைகள்
பண்புற ஆக்கிடல் வேண்டும்;
ஒல்வகை அறிஞர் ஆய்வுரை நூல்கள்
உதவிட முன்வரல் வேண்டும்.

சாமி சிதம்பரனார்.

அறிவுப் பகுதி.

வெற்றி.

1. நிச்சயம் வெற்றி கிடைத்திடும் உண்மை,
நினைக்கும் நினைப்பில் உறுதியும் கொண்டால்;
இச்சக மீதினில் சோர்வுகள் இன்றி
என்றும் முயற்சிகள் செய்திடல் வேண்டும்:
அச்சம் அடைந்திடும் தன்மை அழிப்பாய்!
ஆண்மை யுடன்செயல் செய்யமுன் நிற்பாய்!
கச்சையை நன்கு வரிந்து நீ கட்டி
காரண காரியம் கண்டு புரிவாய்!

2. நித்தமும் தோல்வி நிகழ்ந்திடு மேனும்
நின்மனம் சோர்ந்து குழைந்திடல் தீது;
எத்தனை தீமைகள் வந்தன வேனும்
என்செய்வோ மென்று தளர்வது நீக்கு!
சக்தியை நழுவிடச் செய்வது வேண்டாம்!
சந்ததம் ஊக்கம் கொண்டு முயல்வாய்!
எத்தொழில் செய்யினும் யாவினும் வெற்றி
எய்துதல் நிச்சயம் என்ப துணர்வாய்!

3. ஆத்திரம் கொண்டெதும் செய்திடல் வேண்டாம்
அறிவில் உணர்ந்தபின் செய்கை புரிவாய்!
நேத்திரம் யாவினும் சோர்வின்மை கண்டாய்!
நீ யிந்த உண்மை மறந்திடல் வேண்டாம்!
சாத்திரம் பார்த்து வினைசெயல் ஏனோ?
சமயம் இடம்பொருள் கண்டு புரிவாய்!
காத்திரன் ஆகியே வெற்றி பெறுவாய்!
கலக்கம் இன்றிநற் காரியம் செய்வாய்!

அறிவே விடுதலை.

ஆனந்தக் களிப்பு.

பல்லவி

அறிவே விடுதலை என்போம்—அதுவே
அனைவர்க்கும் இன்பம் அளித்திடும் என்போம்.

சரணங்கள்

1. ஆயிரம் ஆண்டுகள் செய்து—செய்கை
ஆயினும் அறிவற்ற தாயிடின் அவற்றைச்
சீயெனத் தள்ளி யிகழ்வோம்—மிகவும்
சிறப்புடன் வாழும் வழியறிவோமே (அறிவே)

2. மேதினி யில்வாழும் மக்கள்—யாரும்
மேன்மைக் குலத்தினில் ஒன்றெனக் கொள்வோம்
சாதி மதமெனும் பேய்கள்—தம்மைச்
சாடி யழித்துத் தகர்த்திடு வோமே (அறிவே)

3. சாதி மதங்களை நாட்டும்—கெட்ட
சாத்திர நயவஞ்சக் கோட்டைகள் யாவும்
ஆதி கடையொடும் போக—மிக்க
ஆத்திர மோடெரி மூட்டி யழிப்போம் (அறிவே)

4. அறிவுக்குச் சுதந்தரம் தந்தே—மக்கள்
அன்புடன் வாழ்க்கை நடத்திடின் இங்கே
வறியவர் ஆகித்துன் புறுவோர்—தங்கள்
வாழ்வைச் சுகம்பெற நடத்துவர் கண்டீர் (அறிவே)

5. பெருநிதி தான் என்ப தறிவே—இதைப்
பெரிதும் மனத்தினிற் கொள்ளுமின் இனிதே

அரும் பொருள் எத்துணை பெறினும்—இங்கே
அறிவினுக் கவையெல்லாம்ஒப்பல்ல காணீர்!(அறிவே)

6. ஆண்மையும் ஊக்கமும் அறிவே—அதுவே
அருஞ்செயல் பற்பல செய்திடத் துணையே
மேன்மையும் செல்வமும் அறிவே—பூமி
மீதினில் பொய்யிருள் நீக்கிடும் ஒளியே (அறிவே)

7. புத்தியில் காணாத தொன்றும்—இந்தப்
பூவுல கத்தினுள் இல்லையே என்போம்
எத்திசை நோக்கினும் இச்சொல்—எல்லார்
நெஞ்சினும்சொல்லிலும் நிற்கவேசெய்வோம்(அறிவே

8. அறிவிற்கு நலமென்று தோன்றும்—செயல்
ஆற்றுங்கால் ஆயிரம் துன்பங்கள் வரினும்
சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல்—நாம்
சிந்தித்தப்படி செயல் செய்வதே ஆண்மை (அறிவே)

அறிவு வளர்ப்போம்.

("பாரத தேசமென்று பெயர்சொல்லுவார்" என்பதுபோல)

பல்லவி.

அறிவு வளர்ப்போம் நல்ல ஆண்மை பெறுவோம்
அன்புவளர்ப்போம்!மக்கள் துன்பம்ஒழிப்போம்! (அறி)

சரணங்கள்.

1. காலமென்னும் பெரு வெள்ளந்தன்னை எதிர்த்தால்-நாம்
கருதுகின்ற இன்பம் ஒன்றும் பெறமாட்டோம்

கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப—நல்ல
காரியங்கள் செய்துயர்ந்த வாழ்வுபெறுவோம் (அறி)

2. பூமிதனில் உள்ள பொருள் யாவும் காண்போம்—உயர்
புதுமைகள் மெஞ்ஞானங் கொண்டு தெளிவோம்
நாமினிமேல் தெய்விகப் பேச்சை நம்போம்—என்றும்
நடுநிலை நின்றுண்மைக் காட்சி காண்போம் (அறி

3 நீலத்திரை மேல்உலவி நாடு காண்போம்—எங்கும்
நிற்கும் மலைத்தோற்றங்கண்டு புத்தி வளர்ப்போம்
மேலிருக்கும் வானில்ஒளிர் காட்சி காண்போம்—அதன்
மெய்மைகண்டு பகுத்தறி வாளர் ஆவோம் (அறி

4 வழக்கத்தை விட்டுவிட மாட்டோம் என்றே—பிடி
வாதமிடும் மூடமதி கொல்லுவோமே
பழக்கமென வெறுஞ்செய்கை இனிச்செய்யோம்—
கெட்ட
பாதைசென்று முட்டுப்பட்டுச் சாகமாட்டோம் (அறி)

5 முன்னவர்கள் செய்ததென்று முற்றும் கொள்ளோம்—
பின்னர்
மூண்டசெயல் எனவொன்றும் தள்ள மாட்டோம்
என்னசெய லேனுமதைச் செய்வ தாலே—பெரும்
இன்பம்வரும் ஆயின் அது செய்து வாழ்வோம் (அறிவு)

6. மண்குதிரை தன்னைநம்பி நீரில் இறங்கி-உயிர்
மாளும்பேதை மனிதரைப் போலவே நாம்
எண்ணில்பெரும் பொய்யுலகம் காட்டி நம்மை-என்றும்
இன்னல் செய்யும் சாத்திரங்கள் நம்பமாட்டோம்(அறி)

7. பாலர் மரப்பாச்சிகளைத் தூக்கி நின்றே-இந்தப்
பாரில் விளையாடுவது போல நாமும்

மூலையெங்கும் கோவில்களைக் கட்டிப் பொம்மை-
கொண்டு
மூட விழாச்செய்து பொருள் நட்டம் பண்ணோம் (அறி)

8. மக்களொரு சாதியென கண்ணிற் கண்டும்-இந்த
மாநிலத்திற் பலசாதி பேதம் செய்தார்
மிக்க முழு மூடர் அவர் வார்த்தை நம்போம்-நாம்
மேன்மைபெற ஒன்றுபட்டு வாழுவோமே (அறி)

9. சாதிமத தேச நிற பேதம் நீக்கி-மக்கள்
சாதியொன்றே உண்மை யென்று கொண்டுவாழ்வோம்
தீது செய்யும் காரியங்கள் முற்றும் நீக்கி-இன்பத்
திரைக்கடல் மூழ்கிவிளை யாடுவோமே (அறி)

10 துன்பமின்றி நாமுலகில் வாழுமாறே-பல
தொழில்களும் யந்திரங்கள் கொண்டு புரிவோம்
இன்பசுவைத் தேனைவிட்டு வேம்பு நுகரோம்-மண்ணில்
எழுப்பிஞ் ஞானம்விட்டு மதங்கள் நம்போம். (அறி)

பகுத்தறிவின் மாட்சி.

(இராகம்—வராளி. தாளம் ஆதி.)

பல்லவி.

பாடுவோமே—துள்ளிப்—பாடுவோமே
பகுத்தறிவுணர்ச்சியைப் பெற்று விட்டோமென்று
[பாடுவோமே]

சரணங்கள்.

1. மூடு பனி போன்ற மதக்
கூட்டம் எல்லாம்—இங்கு
மூண்டபகுத் தறிவென்னும்
சூரியன் முன்னே
ஓடியொளிக்கின்றதொரு
காட்சி கண்டோம்—உண்மை
ஓங்கிவளர் விஞ்ஞான
மாட்சி கண்டோம் [பாடுவோமே]

2. சாதியழிந் தோடுகின்ற
காலம் வந்ததே—கெட்ட
சமயமழிந் தோடுகின்ற
காலம் வந்ததே
ஆதியழிந் தோடுகின்ற
காலம் வந்ததே-நல்ல
அறிவுவளர்ந் தோங்குகின்ற
காலம் வந்ததே [பாடுவோமே]

3. சாத்திரங்கள் பொய்மொழியே
என்பதறிந் தோம்-அவை
சஞ்சலங்கள் தந்தனவே
என்பதுணர்ந் தோம்
ஆத்திரங்கொண் டவையெல்லாம்
தீயில் எரிப்போம்—பெரும்
அன்புப்பயிர் ஓங்கிடவே
எங்கும் வளர்ப்போம் [பாடுவோமே]

4. கண்ணுமனங் காயங்கட்கும்
எட்டா ஒன்றே-இந்தக்
காசினியில் வாழ்வோரை
ஆட்டுமென்றே

மண்ணுலக வாழ்வுபோக
வார்த்தை பேசி-நம்மை
மயங்கவைக்கும் குருவென்போர்
வஞ்சம் போக்கி [பாடுவோமே]

5. எங்குஞ் சென்று சுதந்தர
நாதஞ் செய்வோம்-நாம்
எல்லோரும் ஒன்றெனவே
போதஞ் செய்வோம்
இங்குறையுஞ் சோம்பேறி
வாழ்க்கை போக்கி-மிக
இன்பமுடன் வாழ்ந்திருக்கும்
வாழ்வை யாக்கி [பாடுவோமே]

6. பொய்மொழிகள் பேசுவோரின்
வாழ்வு போச்சே-தர்ப்பைப்
புல்லினுக்குப் பணிவோரின்
தாழ்வு போச்சே
மெய்மொழிகள் பேசுவோரின்
வாழ்வும் ஆச்சே-இந்த
மேதினியில் எங்குஞ்சம
வாழ்வும் ஆச்சே [பாடுவோமே]

அறிவே செல்வம்.

("கற்பிற்சிறந்த எந்றன் கனியே" என்பது போல)

பல்லவி.

மண்ணில் உயர்வு நல்ல அறிவே
பெருந்திருவே! உயர்தருவே! அது குருவே!

அநுபல்லவி.

எண்ணிடில் இதனையே எதிர்க்குமோர் குணமே
இங்கே இலை மனத்தே நினைந்திடும் தினமே,
பொங்குறும் பெரிய சுகம் பொலிந்திடும் வனமே,
பொய்யை அறிந்தே மதி சேரும்
அன்பர்யாரும் துயர்தீரும் சுகம்ஆரும் (மண்ணில்

சரணம்

கல்வி யறிவிழந்து கவலையுற்றீரே
தேவர் அருள் எனவே திகைப்புமுற்றீரே
கள்ளர் மொழிகள் நம்பி கருத்திழந்தீரே
கண்ட கொடுமை குறை யாதும்
பெருந்தீதும் இனிப்போதும் இதையோதும்
(மண்ணில்

சுத்த இடமிழந்து கொடுமைப் பட்டீரே
நாளும் பிணி மிகுந்தே நலிவடைந்தீரே
இந்த நிலத்தில்மதி இழந்து பட்டீரே
இன்பஞ்சிறக்கும் இந்தக் காலம்
இனிமேலும் அனுகூலம் பெருஞ்சீலம் (மண்ணில்

உண்ணும் பொருளிருந்தும் உணவு மற்றீரே
ஈனஞ் செய் மனிதரால் இழிவு பெற்றீரே
பண்ணும் நலமும் இன்றி பலமிழந்தீரே
என்னும் உயர்ந்த மதிதேடும்
உண்மை நாடும் துயர் ஓடும் ஜெயம் கூடும்.
(மண்ணில்

உண்மை நாடுதல்.

("பாண்டியன் ஈன்ற மீனாட்சி" என்பதுபோல)

பாட்டு

நாடுவோம் உண்மை முன்னேற்றம்—இதனை
நாளும் நீர் போற்றும்!
கூடுவோம் ஒற்றுமை தோற்றும்—அடிமை
குலையுமே தேற்றம்! (நாடுவோம்)

தொகை.

நமதுண்மை யறியாமல் வாழ்கின்ற வாழ்வினால்
நலமென்ன உண்டு சொல்வீர்!
சமரச மொடுகூடி மனிதர்கள் ஒன்றாகச்
சார்வதே இன்பம் கண்டீர்! (நாடுவோம்)

பாட்டு

காணுவோம் மதஞ்செயும் சூது—அதன்பின்
வைதிக மிங்கேது?
பேணுவோம் அறிவைஎன் றோது—இன்றேல்
பெருகுமே தீது. (நாடுவோம்)

தொகை

காட்சிக்கும் யூகைக்கும் ஒவ்வாத பொய்களைக்
கழறிடும் குருக்கள் மாரால்
மாட்சிவரும் எனநம்பிப் பொருள்தந்து துன்புறும்
மடமையை அகற்றுவீரே! (நாடுவோம்)

பாட்டு

சீறுவோம் வஞ்சகர் காட்டும்-சாத்திரம்
சொல்லும் பொய்க்கூட்டம்;
சேருவோம் சுதந்தர நாட்டம்-அதுநம்
சிறுமையை ஓட்டும் (நாடுவோம்)

ஆராய்ந்து பார்!

1. அவர்சொன்னார் இவர்சொன்னார் என்று நம்பி
அறிவிழந்து தடுமாற்றம் அடைய வேண்டாம்!
எவர் சொன்ன சொல்லேனும் அதனை உன்றன்
இயல்பான பகுத்தறிவால் எண்ணிப் பார்ப்பாய்!
தவறான வழியினிலே ஓட்டி னாலும்
தான் போகும் விலங்கல்ல அப்பா நீதான்!
அவமானம் ஒன்றின்றி வாழ்வின் வெற்றி
அடைந்திடுவாய்! அறிவுதனைத் துணையாக்கொள்வாய்!

2. பாழான இருட்டறையில் புகுந்து நின்று
பலபொருளும் பார்த்தறிதல் கூடா தப்பா!
கீழாக உள்ளனவும் காண மாட்டாய்!
மேலாக இருப்பனவும் தெரியா தங்கே;
வாழாமல் நமைப்பழிக்கச் சுயநலத்தார்
வைத்திட்டார் மதம் என்னும் இருட்டறைக்குள்;
ஆழாதே! அதற்குள்ளே. சொல்லிவிட்டேன்!
அறிவென்னும் வெளிச்சத்தை ஏற்றிப் பார்ப்பாய்!

3. மாறாதே ஒருநிலையில் நிற்பாய் என்று
மதக்காரர் கூறும்உரை நம்பாதே நீ!
நேராகப் பார்த்தறிந்து பரிசோதித்தே
நிலைநாட்டும் விஞ்ஞான முறைகள் தேர்வாய்!
தேராமல் சுயநலத்தார் பேச்சைநம்பித்
தேசத்தார் முழுமூடர் ஆகிநின்றார்;
ஊரார்கள் எதிர்த்தாலும் அச்சமின்றி
உண்மையென அறிந்தபடி நடந்துகொள்வாய்

11

மகிழ்ந்து வாழ்!

1. வாட்டமின்றி மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதற்கே
வழிகள்சில சொல்லுகின்றேன் கவனமாய்க் கேள்!
நாட்டினிலே உனைக் குறித்து மற்ற மக்கள்
நவில் உரைகள் நோக்காமல் கருமஞ் செய்வாய்!
"கூட்டு பலவீனமுடன் நோயடைந்து
குறையுற்றோம்" என எண்ணிக் கவலை கொள்ளேல்!
காட்டுமுன்பு தலைவனிடம் பணிபுரிவாய்!
காலத்துக் கொத்தபடி நடந்து கொள்வாய்!

2. ஆண்மைதனை உயிரென்றே கொள்வாயானால்
அவனியிலே உனக்கொன்றும் கவலையில்லை.
மாண்புதரும் மனைவி தான் எவ்விதத்தும்
மகிழ்ந்துன்றன் வசமொழுக நடந்து கொள்வாய்!
வீண் செயலே எதிர்காலங் குறித்துக் கேட்டல்;
விரும்பி முயல் வருநாளில் சுக முறவே;
நீண்ட வெதிர்காலத்தின் வாழ்வினையும்
நேர் மரணம் பற்றியும் நீ கவலைகொள்ளேல்!

3. இந்தவிதம் நீ வாழ்வு நடத்து வாயேல்
இளவெயிலிற் குளிர்காய்வார் போல் மகிழ்ந்தே
சந்ததமும் தேனுண்ட வண்டினம்போல்
சாரிகம பதநிசப்பண் பாடி நிற்பாய்!
அந்தரத்தில் உலவி வரும் பறவை போல
அனுதினமும் துயரின்றிக் குதூகலிப் பாய்!
சிந்தைதனில் இவ்வுண்மை மொழியே கொள்வாய்!
சினேகிதர்க்கும் எடுத்துரைத்துக் கவலை தீர்ப்பாய்!

ஒற்றுமைப் பகுதி

வேடம் அழிப்பீர்.

("கரும்புத் தோட்டத்திலே" என்பது போல)

1. வேடம் பலவணிந்தே—இங்கு
வேற்றுமை தோன்றிட வாழும் மனிதரே!
நாடும் மனத்தினிலே;—இந்த
ஞாலத்து மக்களுள் ஒற்றுமை செய்யவே
கூடும் சுகம் உடனே!—என்றும்
கொள்ளுங்கள் உங்கள் அறிவில் இவ்வுண்மையை;
ஓடுந் துயர் ஒழிந்தே—நல்ல
ஒற்றுமையோடு சமத்துவம் ஓங்குமே. (வேடம்)

2. உச்சிக் குடுமிகளால்—இந்த
உலகினில் வஞ்சகம் செய்கின்ற தேதுக்கோ?
வைச்சு மயிர் தனையே—நீங்கள்
வளர்த்து முடிவதில் என்ன பயனுண்டோ?
சிச்சீ மயிர் தனிலே—பேதம்
செய்யும் வழக்கத்தை விட்டு விடுங்களே!
இச்சை கொள்ளும் மயிரால்—மண்ணில்
ஏதும்பலனில்லை வேற்றுமை போக்குவீர்! (வேடம்)

3. நாமம் குழைத்திடுவீர்!—சிலர்
நன்றென்று சாம்பலும் கரியும் அணிகுவீர்!
சேமம் வரும் எனவே—மனம்
சிந்தித்துக் குங்குமம் கோபியும் தரிப்பீர்!
தீமை கெடும் எனவே-பல
திலகங்கள் நெற்றியில் அப்பியே திரிவீர்!

பூமியில் வாழும் மக்காள்!-நீங்கள்
பூணும் இவ்வேடத்தால் பேதங்கள் செய்வதேன்?
(வேடம்)

4. துளசியின் மாலையையும்-மரத்,
தோன்றிய ருத்திரக் கொட்டை அணியையும்,
சிலுவைக் கயிற்றினையும்,-தொங்கச்
செய்திட்ட லிங்கந் தொடுத்த கயிற்றையும்
நலங்கள் தருமெனவே—சிலர்
நாளுங் கழுத்தினில் மாட்டித் திரிவதேன்?
உளத்தினில் பேதங்கொண்டே—நீர்
ஒருவர் ஒருவரை ஏசிப் பகைகொள்வீர்! (வேடம்)

5 தாடியை வளர்த்திடுவீர்—அது
தானெங்கள் வேதம் உரைக்கும் மொழியென்பீர்!
ஆடை பலவிதமாய்—நீங்கள்
அணிந்ததன் மூலம்பல் சாதிகள் காட்டுவீர்!
கூடி வசிப்பதற்கே—இடம்
கொஞ்சமும் இல்லாமல் பேதங்கள் பண்ணினீர்!
மூட மதங்களினால்-இந்த
மோசங்கள் நம்மிடம் வந்து புகுந்தவே! (வேடம்)

6. பெண்களின் வேடங்களோ-அப்பா!
பேசவும் நாவெழ வில்லை; பலவகை!
கண்களைக் கவர்வனவாம்-நல்ல
கல்கள் பதித்தபொன் நகைகள் தரிப்பார்
என்னும் பலமும் சேர்-புட்டவை
எடுத்துப் பலவித மாகவே உடுப்பார்
மண்ணினிற் பேதத்தையே-இந்த
மாதிரி ஆடை அணிகொண்டு செய்திட்டார்! (வேடம்)

7. மாதர்க்கும் ஆடவர்க்கும்-பல
மாறுதல் காட்டிடும் ஆடை அணிகளை

ஏதுக்குக் கொண்டிருப்பீர்! -இதனால்
என்ன பயனுண்டு சொல்லும் உலகத்தே?
நீதிகள் சிறந்திடவே,-நல்ல
நேசம் மனிதருள் தோன்றி நிலைக்கவே,
காதல் மனத்திற்கொண்டால்-இங்கு
காணும் மதசாதி வேடங்கள் அழிப்பீர் (வேடம்)

8. இந்த உலகினிலே-மக்கள்
யாவரும் ஒன்றெனக் காணும் வகையிலே
சந்து புரிந்திடவே-பல
சாத்திரம் சாதி மதங்கள் வழக்கங்கள்
நைந்து சிதைந்திடவே-நீங்கள்
நாடி ஒருவகை ஆடை அணிகொள்வீர்!
சிந்தைப் பயம்விடுத்தே-வீரம்
சேர்ந்தொன்று கூடுங்கள் இன்பம்பெருகுமே(வேடம்)

ஒற்றுமை முரசு.

பல்லவி

கொட்டு முரசே வெற்றி கொட்டு முரசே
குவலயம் ஒன்றுகூடி விட்டதென்றே. (கொட்டு)

சரணங்கள்

1. மாநிலத்தில் வாழும் மக்கள் யாரும் ஒன்றாய்
மகிழ்ந்து கூடி வாழ்க வென்று கொட்டு முரசே!
தீ நினைப்புக் கொண்டவர்கள் செய்கை மாயத்
தீர்த்து வெற்றிக் கூத்திடுவோம் கொட்டு முரசே!

2. நான்கு சாதிமக்களுக்குள் நாட்டிவைத்தார்;
நாலாயிர மாகியுள்ள கூடினவே

நான்குடனே நாலாயிரம் சாதிமாய்ந்தே
நாசமாயிற் றென்று சொல்லிக் கொட்டு முரசே!

3. தோல்வருணம் தப்பவெப்ப பேதத்தாலே
தோன்றுமென்று கூறுவதே உண்மை யாமே;
மேல் வருணம் கீழ்வருணம் இல்லை; இங்கே
மேவு மக்கள் ஒன்றே என்று கொட்டுமுரசே! (கொ)

4. உணவு கொள்ளும் தானியங்கள் உண்டு பண்ணும்
உத்தமர்கள் வாழ்க வென்று கொட்டு முரசே!
பணம் பறித்துத் துன்பமின்றி வாழுஞ் சோம்பர்
பாழடைந்து வீழ்க வென்று கொட்டு முரசே!

5. சாதி சொல்லும் சாத்திரங்கள் போக வென்றே
சாற்றி நின்று வெற்றி யென்று கொட்டுமுரசே!
நீதியற்றார் சாதி பேதஞ் சொல்லி நிற்பார்
நீசரவர் மாய்க வென்று கொட்டுமுரசே (கொ)

6. மேற்குலத்தார் என்பவர்க்குள் மூட ரில்லையோ
மேதையர்கள் கீழ்க்குலத்தில் தோன்றல் இல்லையோ!
ஏற்கும்அறி வோடு தீரம் ஊக்க மெல்லாம்
ஆர்க்கும் பொது வென்று கூறிக் கொட்டு முரசே!

7. மாநிலமுந் தாழ்ந்தவரைத் தாங்க வில்லையோ!
மாரிவளங் கீழவர்க்குப் பெய்தல் இல்லையோ!
மேனிலையர் என்பார்க்கிவை வேறுமுளவோ?
மேலுமில்லை கீழுமில்லைக் கொட்டு முரசே! (கொ)

8. பசிப்பிணிகள் தூக்கமிவை யாவ ரிடமும்
பண்பெனவே நின்றிடுதல் பார்த்தி லீரோ!
நசிக்க வஞ்சர் கட்டி வைத்த சாதிபேதம்
நாட்டினின்றும் ஓட வென்று கொட்டு முரசே!

9. கலப்புமணம் ஓங்கவென்று கொட்டு முரசே!
காதல் மணம் வாழ்கவென்று கொட்டு முரசே!
பலத்த சாதி பேதம் போகக் கொட்டு முரசே!
பாரில் யாரும் ஒன்று சேரக் கொட்டுமுரசே!

10. சாதி போயின் நீதியோங்கும் என்று முரசே
சப்தமிட்டு வெற்றியுடன் கொட்டு முரசே
வாதனைகள் நீங்கிநிறை இன்பமோடே
வாழ்க மக்கள் என்று நின்று கொட்டுமுரசே! (கொ)

ஒற்றுமைக் கும்மி.

1. ஒற்றுமை என்று சொல் போதினிலே-பெரும்
ஊக்கம் பிறக்குது நெஞ்சினிலே-இதை
வெற்றியுடனிங்கு கண்டிடவே-இந்த
மேதினி எங்கணுஞ் சென்றிடுவோம். (ஒற்றுமை)

2. வீர உணர்ச்சியாம் கோடாரியால்-பேதம்
விளைக்கும் மரங்களை வெட்டிடுவோம்-இந்தப்
பாருலகத்தினர் யாவரும் ஒன்றெனும்
பண்புப் பயிர்தனை வளர்த்திடுவோம். (ஒற்றுமை)

3. பிறப்பினுள் வேற்றுமை ஏதுமுண்டோ?—என்று
பேதையர் தங்களைக் கேட்டிடுவோம்—அன்றி
இறப்பினுள் வேற்றுமை ஏதுமுண்டோ—என
ஏழையர் தம்மையும் கேட்டிடுவோம். (ஒற்றுமை)

4. மாந்தரின் உட்புறக் கருவியெல்லாம் ஒன்றாய்
மன்னியிருப்பதும் பொய்யாமோ?—அவர்
ஏந்துடல் என்பு தசைநாரில்—சற்றும்
ஏற்றம் இழிவுகள் இல்லையன்றோ? (ஒற்றுமை)

5. உச்சி யிடத்துறை மாந்தர்களே— உங்கள்
உடலினுள் ஓடுதல் பொன்னீரோ—இங்கு
பச்சை படப்பதில் சொல்லிடுவீர்—பிறர்
பாழுடல் ஓடுதல் என்னீரே (ஒற்றுமை)

6. ஆதியில் வேற்றுமை கண்டதுண்டோ—இதை
அறிஞரும் வாழ்க்கையில் ஆண்டதுண்டோ—இங்கு
பாதியில் தந்நல வேட்கை கொண்டோர்—இதைப்
பாரினில் நாட்டியே வைத்தனரே (ஒற்றுமை)

7. சாதியில் வேற்றுமை யானதுவே—இங்கு
சமயமும் வேற்றுமை யானதுவே—பின்னர்
நீதியில் வேற்றுமை யானதுவே—அது
நிறத்திலும் வேற்றுமை யாதுவே. (ஒற்றுமை)

8. சிறப்பினில் வேற்றுமை யானதுவே—பின்பு
செல்வத்தில் வேற்றுமையானதுவே—சம
பிறப்பினுள் வேற்றுமை எண்ணியதே—இந்தப்
பேச்சுக்குக் காரணம் நண்ணியதே. (ஒற்றுமை)

9. சாதியும் நீதியும் செல்வமுமே—எங்கும்
சமத்துவம் ஆகெனச் சாற்றுதுமே—எட்டு
மாதிரம் எங்ஙனும் திரிவோமே—இந்த
மாநிலம் பொதுவென மொழிவோமே (ஒற்றுமை)

10. ஒற்றுமை செய்திட வேண்டுமென்றே—இங்கு
உளறுவ தில்பயன் ஒன்றுமின்றே—உண்மை
ஒற்றுமை வேண்டின் உலகுறையும்—எல்லா
உயர்வையும் தாழ்வையும் போக்கிடுவோம் (ஒற்றுமை)

11. ஏட்டினில் சர்க்கரைப் பேரெழுதி—நக்கின்
இன்சுவை அதனிலே காண்பதுண்டோ—இந்த

நாட்டினில் ஒற்றுமை என்றுவாயினுல்
நவில்வதால் மாத்திரம் என்பெறுவோம்? (ஒற்றுமை)

12. சொல்வதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளைபோல் பிறர்
சொல்வதை நாமும் சொல்லி நின்றே—இங்கு
சோர்வின்றி ஒற்றுமை வேண்டும் என்றே பொய்
சொல்வதில் என்ன பயன் சொல்வீர்? (ஒற்றுமை)

ஜாதி அழிப்பு.

("அடைக்கலமே அடைக்கலமே" என்பதுபோல)

பல்லவி.

அழித்திடுவீர்! அழித்திடுவீர்!
அழித்து வேற்றுமை யெல்லாம்
ஒழித்து நலம்பெறுவீர்! (அழித்திடுவீர்)

அநுபல்லவி.

நீதி நெறி யிங்கு நிலந்தனில் வாழ
நின்று கெடுக்குஞ் சாதி பேதம்போய் வீழ (அழி)

சரணங்கள்.

1. பிறப்பினில் மனிதருள் வேற்றுமையில்லை;
பேதையர் சாதிகள் பேசினர் தொல்லை;
சிறப்பினைத் தடை செய்து மறித்திடுங் கல்லை
சிதறிடத் துணைக்கொள்வீர் ஒற்றுமைச்சொல்லை (அழி)

2. வஞ்சகர் நலம்பெற வகுத்தனர் சாதி;
வைத்ததைக் கட்டியே அழுவதுதான் நீதி?
நஞ்செனை நிலை நின்று நலிகின்ற பேதி
நசித்திட நாட்டினில் அறிவுரை ஓதி (அழித்திடுவீர்)

3. மனிதருள் ஒற்றுமை வளர்த்திடில் ஊக்கம்
மரமென வேர்கொண்டு செழித்திடும் ஆக்கம்;

இனிமையைக் கெடுக்கின்ற வறுமையின் நீக்கம்
எய்திடும் ஏனையா! உமக்கின்னும் தூக்கம்? (அழி)

4. வாழ்வுக்குத் துணைசெய்யும் தொழில்களில் பேதம்
வகுத்தத னாலிங்கே விளைந்தது சேதம்;
தாழ்வுக்கு மனிதர்கள் நடந்திட போதம்
தந்தது மதமென்னும் ஒருபெரும் பூதம். (அழித்திடு]

ஒன்று சேரும்!

(“ஆத்ம தியாகம் பூர்த்தி செய்தார்” என்பதுபோல்)

பல்லவி

ஆண்மை போக்கும் தீமை யெல்லாம்
அழித்திட ஒன்று சேரும்! சேரும்!! [ஆண்மை]

அநுபல்லவி

மாண்பாகும் செய்கை தன்னையிங் காய்ந்து
மனங்கொளத் துன்பம் அழிவுறும் தேய்ந்து; [ஆண்]

தொகை

பாரோர்கள் நடுநடுங்கிப் போர்வைக்குள்
புகுந்தொளிய வீழும் மேலே
ஏராள மானபனி எரிகதிரோன்
எழுந்துவர மறைதல் போலே,
ஆராயும் பேரறிவு பெற்றுவிடின்,
அனைவரையும் பிடித்ததாலே
தீராத தென்றெண்ணும் மதஞ் செய்யும்
தீதெல்லாம் தீர்ந்து போமே.

பாட்டு.

தெய்வீகம் என்றே சொல்லிடுஞ் சூது
தெரிந்திடின் உடனே நீங்கிடுந் தீது [ஆண்மை]

தொகை.

பெரியோர்கள் குழந்தைபால் தின்பண்டம்
பூச்சாண்டி காட்டி ஏய்த்தார்;
அறியாத பேர்கள் தமை ஏய்க்கவே
புரோகிதர்கள் தந்திரம் கோத்தார்;
தெரியாத சொர்க்கமுடன் நரகங்கள்
சொல்லி மிகத் தீங்கு சேர்த்தார்;
வறியோர்கள் இவைநம்பித் துயருற்று
வாழ் நாளில் இன்பம் நீத்தார்.

பாட்டு.

அச்சம் அறிவின்மை சோம்பலும் நீங்க
ஆக்கம் பெருக்கும் ஊக்கமும் ஓங்க [ஆண்மை]

தொகை

கூட்டினில் இரைவைத்தே எலிகள் தமைக்
கொலை செய்யப் பிடிப்ப தொத்தே,
பாட்டினில் சிற்பத்தே சித்திரத்தில்
பலபெரிய காவியத்தே
நாட்டினர் பலமூடக் கொள்கைகளை
நானிலத்தில் நிலைக்க வைத்தே;
மாட்டினர் மனிதர்களைக் கொடுவிலங்கில்
சூதறியார் மனமும் பித்தே.

பாட்டு

உள்ளத்தின் உள்ளே உண்மையுண் டாகின்
தள்ளி யழிகின்ற தாழ்வுகள் போகும்; [ஆண்மை]

சாதித் தீமை

("காலமிதே கருணைமேவியே" என்பது போல)

பல்லவி

சாதியதே பெரிய தீயதே!
சாற்றின் ஒரு பேயதே!

அநுபல்லவி

பாதியிலே தீய மக்கள்
படைத்தனர் இந்தச் சிக்கல்! [சாதி]

தொகை

பாழான சாதியினால் மக்களும்
பிரிந்து நின்று தானே
கீழான மிருகங்கள் ஆகிச்
சண்டை தொடுத்தனர் வீணே. [சாதி]

பாட்டு

வேறு வேறு வழக்கங்களால்
வேடம் பல ஆயினவே;
மாறுபட்டு மனிதர் அன்பை
மாய்ந்துவிடச் செய்ததுவே! [சாதி]

தொகை

தீண்டாதார் என்று சிலர் தமைத்தள்ளி
மிக்க தீமை செய்தார்;

வேண்டாத இச்செய்கை யால் உலகம்
நம்மை வெறுக்கச் செய்தார். [சாதி

பாட்டு

யாவரும் உலகில் ஒரே
சோதரர் ஆகித் தொண்டு
ஆவலுடன் செய்வீர் செல்வம்
வந்திடும்; சுகமும் உண்டு. [சாதி]

தொகை

வீட்டிலே பாம்புதேள் விஷங்களைக்
கண்டதும் கொல்லல் போலே,
நாட்டிலே தீண்டாமைப் பேதங்கள்
நாசம் செய்தல் மேலே. [சாதி]

பாட்டு

ஒற்றுமை நதியின் வெள்ளம்
உடைப்பெடுத்தோட வைத்தே
ஏற்றுங்கள் ஜாதி யெல்லாம்;
ஏராள நன்மை கூடும். [சாதி]

புரோகிதப் பகுதி.

புரோகிதர் சூழ்ச்சி!

1 குள்ளநரி போலிருந்து நம்மை யெல்லாம்
கூடாமற் செய்கின்ற குழுவொன் றுண்டு;
கள்ளமனத் தார், அவரால் நமது வாழ்வு
கலகலத்துப் பலபிரிவாய்ப் போன தப்பா!
உள்ளத்தே ஆண்மையெனும் நீரைப் பாய்ச்சி
உணர்வென்னும் பயிர்வளர்த்தால் உண்மை காண்பாய்
கொள்ளைகொளும் புரோகிதரே அவர்கள் ஆவார்;
கூறினேன் உரமிருந்தால் வெற்றி கொள்வாய்.

2 ஓங்கிவளர் மனிதர்குலக் களையாய்த் தோன்றி
ஒடுக்கினர் பகுத்தறிவை உலகத் துள்ளே;
யாங்கணுமே புரோகிதராம் நச்சுப் பூச்சி
"யாவருக்கும் பரலோக வாழ்வை நல்க
ஈங்கெம்மை ஆண்டவனே தூக்கிப் போட்டான்"
எனக்கூறி நமக்குள்ளே பிரிவு மூட்டித்
தீங்குதரும் கலகமெனும் குழியில் தள்ளி
தினந்தினமும் நமதுபொருள் கொள்ளை கொள்வார்!

3 நீதியின்றி நமதறிவைக் கொள்ளை கொண்டு
நிட்டூரம் செய்திட்ட நரிகள் கூட்டம்
"சாதியிலே நாம்பெரியம்" என்று சொல்லிச்
சகலரையும் முன்னாளில் மயக்கி விட்டார்.
ஆதியிலே அவர்செய்த வஞ்சக் கோட்டை
அழித்துவிடப் புறப்பட்டார் இளைய வீரர்!
வீதியிலே சாத்திரங்கள் குப்பை வீசி
விரைந்ததற்குத் தீவைப்பீர்! வீரர் ஆவீர்!

4 மக்களெனு மல்லிகைப்பூ வாடிச் சோர்ந்து
மணமிழந்து நிலத்தினிலே உதிர்ந்து போக
மிக்கசுடு வெயிலான குருக்கள் கூட்டம்
மேதினியைப் பாழ்படுத்திப் போட்ட தப்பா;
அக்கக்காய் உருண்டோடும் நெல்லிக் காய்போல்
அனைவரையும் திக்குதிக்காய்த் திருப்பி விட்டார்;
பக்கத்து நாடுகளை நிமிர்ந்து பார்ப்பாய்;
பதுங்காதே வெளியில் வா வீரன் ஆகி.

5 மாயத்தார் புரோகிதர்கள் செய்த வஞ்சம்
மண்ணோடு மண்ணாகி மடிந்து போனால்
தேயத்தார் எல்லோரும் குதூ கலிப்பார்;
தீரர்களும் வீரர்களுந் தோன்றி நிற்பார்!
நேயத்தார் ஆயிர்த்த உலகர் எல்லாம்
நிலையான பேரின்பக் கள்ளை யுண்பார்;
காயத்தால் உழைப்போரே உண்மை காண்பீர்!
கடுகளவும் வஞ்சகர்சொல் வார்த்தை கேளீர்.

6 தலைநிமிர்ந்து நேராக நின்று பேசு!
தயங்காதே புரோகிதர்கள் சடங்கைக் கண்டே;
மலைபுரண்டு வீழ்ந்தாலும் கையால் தாங்க
மனத்திலே வீரமது தோன்ற வேண்டும்;
நிலையாக அவர்மறைத்த திரைகள் பார்த்து
நெருப்பிட்டுச் சுட்டுவிடு; அஞ்ச வேண்டாம்!
கலையாமல் மனிதர்குலம் ஒன்று சேரும்;
கண்கொள்ளாப் பெருங்காட்சி அதுதான் அப்பா.

பொருளிழப்பீர்!

("பண்டித மோதிலால் நேரை" என்பது போல)

புத்தியில்லா மலே நீரும்
பொருளிழப் பீரே! (புத்தி)

அநுபல்லவி

பொருளிழப் பீரே, பின்னர்
புலம் பிநிற் பீரே-ஓ (புத்தி)

சரணம்.

அண்டையில் உள்ளார்க் காக
ஆரவாரம் செய்து மிக்க
கண்டபடி செலவு செய்தே
கடனாளி யாவீர்! கடனாளியாவீர்!
பின்னர் கலங்கியே வாழ்வீர்! (புத்தி)

தொகை

மோசத்தை யளிமூடச் சடங்குகள் தமையெலாம்
மெய் யென்று நம்புவீர்;
தாசிக்கும் கூத்துக்கும் பூசைக்கும் என்று நீர்
தாம் செலவு செய்குவீர்;
வாசித்து நும்மக்கள் திறமையுடன் வாழவே
வைக்கும் வகையறியீர்;
மாசற்ற நலம்பெற்று நும் மக்கள் திறமையுடன்
மாநிலந் தனில் வாழ
மனங் கொள்வீர் மனங் கொள்வீர்!

பாட்டு

மானிடரை அடிமை செய்ய
முன்னோர் எழுதி வைத்த
தீயமொழி சாத்திரத்தில்
தீயை மூட்டி! தீயை மூட்டி!
முற்றும் கொளுத்துவீர் ஓட்டி!

எள்ளளவும் அறிவிருந்தால்
இழிந்த செயல் இவைகள் என்றும்,
உயர்ந்தசெயல் இவையென்றும் உணருவீர்களே!
உணருவீர்களே! சுகம் பெற்று
மகிழுவீர்களே! (புத்தி)

வீண்செயல் புரியேல்!

(இராகம்—இந்து அசாவேரி. தாளம்—ரூபகம்)

பல்லவி

இனியே வீண் செயலை புரியாதிரு! [இனி]

அநுபல்லவி

பெரிதும் தீமைகள் நேரும் காரியத்தால்
பிழை எய்துமே மனதில் அறிவாய்! [இனி]

சரணங்கள்.

1 மோசம் புரோகிதர் சடங்குகள் தாமே!
முழுதும் பொருள்கள் அழிதற்கிடம் ஆமே
முனிவுடனே அவை செய்திடாமல் நலம்
மூளும் வழிகளில் செலவாகும் படி செய்! [இனி]

2 நாசம் புரியும் விஷப் பூச்சிகள் போலே
நமது சமூகம் அடிமைப் படமேலே
நயவுரையே சொலி நமையேயமுத்தும்
நலம் புரியாத புரோகிதம் ஒழித்து [இனி]

3 ஆசை மொழிசொல்லி ஏய்த்தனர் அவரே!
ஆண்மை கெட நம்மை அமிழ்த்தி வைத்தனரே!
அறிவுடனேயும் மனதிலேகொண்டவர்
ஆவல் சிதைந்திடவே நாசம் புரிந்திடுவீர் [இனி]

4 சுகமுடன் வாழ்க்கை நடத்துவீர் என்றே
சொல்லி வலையினில் வீழ்த்தினர் அன்றே!
சோதனையே செய்யின் தீமையறிந்திடுவீர்!
சொல்லியதே உண்மை கண்டே யுணர்ந்திடுவீர்!
[இனி]

புரோகிதக் கொடுமை

("மார்க்கத்தில்கண்ட கனி" என்பதுபோல)

1. தீயபுரோகிதர் செய்யும் கொடுமைகள்
எண்ணத் தொலையாவே;—அவை
தேர்ந்து மனத்தினிற் கொண்டவர் வஞ்சனை
தீர அழிப்போமே! (தீய)

2. மக்கள் மனத்தை மயக்கும் பல வஞ்ச
மாயம் புரிந்தாரே!—அந்த
மாயவலையினில் சிக்கிய மாந்தர்கள்
துன்பம் அடைந்தாரே! (தீய)

3. ஏழை மனிதரை ஏய்க்கும் வழிபல
செய்திங்கு வைத்தனரே!—அவை
இன்னும் உலகினில் நின்று பெருந்துயர்
மாரி பொழிந்திடுமே! (தீய)

4. சொல்லும் சடங்குகள் செய்திடின் நீர்பெருஞ்
"சொர்க்கம்" அடைந்திடுவீர்;—என்று
நல்ல மொழிசொல்லிச் செல்வம் பறித்தவர்
நாசம் புரிவாரே! (தீய)

5. "ஆண்டவன்" தூதரே நாங்கள் எனப்பல
ஆசை மொழி புகல்வார்;—அவர்
ஆசை நிரம்ப வழியின்றிப் பாமர
மக்கள் நலங்கெடுப்பார். (தீய)

6. "மந்திரம்" என்றவர் சொல்லிப் பல கொடும்
காரியம் செய்திடுவார்;—அந்தத்
தந்திரம் தேராத மக்களுந் தம்பொருள்
தந்து தவித்திடு வார். (தீய)

7. பண்ணிய பாவங்கள் போக்கும் "பெரியவர்"
பாழும் புரோகிதரே—என்று
பாமரர் தம்மனத்தெண்ணிப் பொருள்தந்து
பரிதவிப் பார்களே! (தீய)

8. பாரமரத்தினில் புல்லுருவி வந்து
பாய்ந்து கெடுப்பது போல்—ஒன்று
சேரும் மனிதர் குருக்களின் சூழ்ச்சியால்
சேர்தல் ஒழிந்தனரே! (தீய)

9. செத்துப் பிறக்கின்ற செய்கை இயல்பெனச்
சிறிதும் மனந்தேரார்;—அவர்

சிந்தை மயங்கிப் புரோகிதர் வஞ்சகச்
செயலில் மதியிழப்பார். (தீய)

10 கூரையில் ஏறியே கோணற் சுரக்காய்
கொய்யும் திறமில்லார்—அவர்
வானத்தில் வைகுந்தம் காட்டுவோமெனும்
வார்த்தையும் மெய்யாமோ? (தீய)

புரோகித மயக்கம்.

(கும்மி போன்றது)

1 நெஞ்சினில் ஆண்மையும் ஊக்கமும் இன்றிநீர்
நித்தம் புரோகிதர் பேச்சை நம்பி—என்றும்
அஞ்சியே நாழிகை நட்சத்திரங்களும்
அமிர்தாதி யோகமும் பார்த்து நின்றீர்!
வஞ்சனைக் காரர்கள் சொற்படியே செல்வம்
வாரிக் கொடுத்திங்கு வாழ்விழந்தீர்-அதனால்
கொஞ்சமும் நன்மைகள் பெற்றதுண்டோ உண்மை
கூறுங்கள் வைதிக மாந்தர்களே!

2 காதலைக் கைவிட்டுச் சோதிடத் தாலே பொய்க்
கற்பனைச் சடங்குகள் பலபுரிந்தே-இங்கு
தீதின்றி மணமக்கள் ஆக்கிய பேரெல்லாம்
தேக சுகங்கொண்டு வாழ்ந்தனரோ?
பாதியில் விதவைகள் ஆகிய பெண்மக்கள்—இப்
பாரினில் எத்தனை பேர்கள் உள்ளார்?-அவர்
ஓதிடும் மந்திரம் என்னும் புரட்டினால்
ஒன்றும் பயனில்லை என்றறிவீர்!

3 பேதங்கள் செய்தது புரோகிதமே நல்ல
பெண்ணை யிகழ்ந்தது புரோகிதமே!

காதலை மாய்த்ததும் புரோகிதமே நம்
கண்ணைக் கெடுத்ததும் புரோகிதமே
போதனை யாவையும் போக்கியதும்-உயர்
புத்தி வளர்ச்சிக்கு மார்க்க மின்றி
வேதனை செய்ததும் புரோகிதமே-பெரும்
வித்தை அழித்ததும் புரோகிதமே.

4 தெய்வீகம் ஒன்றொரு மாயத்தையே கொண்டு
தேசத்து மக்களைக் கட்டிவிட்டார்-அந்தப்
பொய்யுரை கொண்டுபல் காரியம் பண்ணிநாம்
போயினம் மோசப் படுகுழிக்குள்-இங்கே
கையில் வலுத்தவர் ஏழையர் வாழ்க்கையைக்
கஷ்டத்தில் தள்ளியே வைத்து விட்டார்-தம்
மெய்யில் வலியற்ற வஞ்சகப் புரோகிதர்-இந்த
மேதினி யாவையும் கொள்ளை கொண்டார்.

5 நம்மை யிழிந்தவர் ஆக்கிய குள்ளர்கள்
நல்லவர் போலவே வேடங்கொண்டார்-அவர்
தம்மைக் கடவுளின் புத்திரர் என்றிந்த
தாரணி எங்கணும் வலைவிரித்தார்;
இம்மையில் எங்களின் சொற்படி செய்யுங்கள்
எய்திடும் சொர்க்க பதவி யென்றே-கெட்ட
செம்மொழி பேசிநம் செல்வம் பறிக்கவே
செய்தனர் பற்பல சூழ்ச்சிகளே!

6 பொம்மைக் கலங்காரம் செய்வது போலிங்கே
பூரிப்பாய் மக்களைப் போற்றி வளர்ப்பீர்-பெரும்
செம்மை தருங்கல்வி தேர்ந்தவர் வாழ்ந்திடச்
சிந்தை யினிற் சற்றும் கவலை கொள்ளீர்!
நம்மைப் பெரும்வெறி நாய்களாய்ச் செய்திட்ட
நாசப் புரோகிதர் சொல்லை நம்பி-நீர்
உம்மை முழுமூடர் ஆக்கிக் கொண்டீர் இந்த
உரையில் பழுதில்லை என்றுணர்வீர்!

மணமுறை.

(ராகம்-அடாணா, தாளம்-திஸ்ரஏகம்)

1 செந்தமிழ் நாட்டிற் பிறந்து வளர்ந்திடும்
 சீரிய ரானவரே-சில
செய்திகள் கூறிடு வேன்அதை உங்கள்
 செவியினில் கொள்வீரே! [செந்தமிழ்]

2 நம்முடை வீட்டில் நடக்கும் செயல்களில்
 நாம்செய்ய வேண்டியதே-பொருள்
நாசம் உறுவிதம் நாடியே சிக்கன
 வாழ்வு கடைப்பிடிப்போம். [செந்தமிழ்]

3 தந்திரம் செய்துறை புரோகிதர் ஆனவர்
 தம்மை அழையாதிர்-அவர்
தங்கள் நலத்தினுக் கென்று பொருள்களை
 நம்மிடம் பற்றுவரே! [செந்தமிழ்]

4 அன்றியும் சற்றும் அவர்க்கும் நமக்குமே
 அர்த்தம் புரியாதே-அவர்
ஆக்கிய வடமொழி மந்திரச் சொற்களை
 உளறித் தொலைப்பாரே! [செந்தமிழ்]

5 காசு பறிப்பதற் கென்று சிலமக்கள்
 கட்டிய சாத்திரத்தால்-நம்மை
மோசஞ் புரிந்திடும் போலிச் சடங்குகள்
 யாவும் ஒழிப்பீரே! [செந்தமிழ்]

6 பண்டைத் தமிழர்கள் கண்ட முறைப்படி
 ஆண்பெண் ஆவோர்க்கே-அவர்

கொண்டதோர் அன்புள்ள சம்மதங் கண்டதும்
கூட விடுவீரே! [செந்தமிழ்]

7 வீணிற் பொருள்செல விட்டுத் தரித்திரர்
ஆகுதல் வேண்டாமே-உங்கள்
ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கல்வி கொடுக்கவே
அப்பொருள் செய்வீரே! (செந்தமிழ்)

8 நாட்டில் உணவின்றி நாளும் பரிதவித்
தேங்கி உயிர்போக்கும்-மக்கள்
கூட்டம் சுகம்பெறக் காப்பதற் காகநும்
செல்வம் செலவழிப்பீர்! [செந்தமிழ்]

ஏமாற்றும் புரோகிதர்!

(இசைந்தவாறு பாடுக.)

1 காலை எழுந்துவெறும் நீரையுண்டு—அவர்
கையினில் ஆயுதம் கொண்டு சென்று
மாலை வரையும் பணி செய்வாரங்கு—பின்பு
மனையை நோக்கிவரு வார்களிங்கு

2 வீட்டில் மனைமக்கள் சோறுமின்றி—மிகு
வேதனை யாலுடல் சோர்ந்து குன்றி
வாட்டம் அடைந்திடும் துன்பங்கண்டு—இவர்
வாழ்க்கை வெறுப்புடன் சோர்தல் உண்டு.

3 உணவுக்கு வழியினி என்னவுண்டு—என
உள்ளந் தனில் துயர் மிக்க கொண்டு
பணம்எவ் வழியினில் இங்குபெறுவோம்—என்று
பரிதவித் திருப்பரே ஏழை மக்கள்.

4 இந்த வகைத்துன்பக் கடல் வீழ்ந்தே—மிக
ஏங்கித் தவிக்கின்ற வாறுகண்டும்
சிந்தை கல்லெனும் வஞ்சக் குருக்கள்—அவர்
சேர்த்த சிறுபொருள் கொள்ளை கொள்வார்.

5 இங்கு பெறுமின்பம் இன்பமன்றே—நீர்
இறந்து பரலோகம் சேர்ந்து பின்னே
அங்கு நினைக்கின்ற இன்பமெல்லாம்—மிக
அடைந்து சுகங்கொண்டு வாழ்வீர்!

6 அந்தப் பரலோகச் சாவிகொண்டே—மிக்க
அன்புடன் உங்களைக் காக்க நின்றோம்!
சிந்தைத் துயர்கொண்டு வாழுமக்காள்—உங்கள்
செல்வப் பொருள்களைத் தந்திடுவீர்!

7 நீங்கள் புரிந்திட்ட பாவங்கட்கும்—இந்த
நேரத்தில் மன்னிப்புத் தந்திடுவோம்
நாங்கள் அதற்கதி காரம் உள்ளோம்-என்று
நாளும் பொருள்களைக் கொள்ளை கொள்வார்.

8 இவ்வகை வஞ்சகம் பேசிநின்றே-நிதம்
ஏய்த்துப் பிழைக்கின்ற பாதகர்தாம்
செவ்வை மனமற்ற குருவென்பார்-இங்கு
சேர்ந்து வறியரைக் கொள்ளை கொள்வார்.

போலிவைதீகர்

கிளிக் கண்ணிகள்

1 முதுமை வேண்டும் என்பார்
முற்றும் மறந்து நிற்பார்;

புதுமை நீங்கல் இல்லார்-கிளியே!
பொய்ம் மொழிக் காரரடி!

2 சாதி உயர்வு சொல்வார்
சாத்திரம் காட்டி நிற்பார்;
நீதிகள் தேரார் அடி-கிளியே!
நேர்மை உணரார் அடி!

3 ஆண்டவன் மக்கள் ஆவார்
யாவரும் என்று சொல்வார்;
தீண்டாமை பேசி நிற்பார்-கிளியே!
தீமை புரிந்து நிற்பார்!

4 கல்லைப் பணிந்து நிற்பார்
கருணை யொழிந்து நிற்பார்;
தொல்லை யடையும் மக்கள்-கிளியே!
துயரைப் போக்கா ரடி!

5 சாமியை வேண்டி நின்றே
சாத்திரம் பேசி நிற்பார்;
காமியாய் வாழ்வா ரடி-கிளியே!
கருணை செய்யாரடி;

6 வேதாந்தம் பேசி நின்றே
வேலைகள் செய்தல் இன்றி
தீமைகள் செய்வார் தன்மை-கிளியே!
தேரார் மனித ரடி.

7 அன்பும் அறிவும் எண்ணார்
ஆண்மைக் குணமும் கொள்ளார்
இன்பம் விரும்பி நிற்பார்—கிளியே!
ஏதும் அடையா ரடி.

பாட்டாளர் பகுதி.

ஏழை கண்ணீர்!

("காலக்கொடுமையால்" என்பதுபோல)

1 வேலை புரிந்திங்கே வாழ்ந்திடும் ஏழையர்
வீணில் மடிகின்றார் காணும்!
பாலை இழந்தவர் பாலகர் சாவதைப்
பார்த்துப் பதைக்கின்றார் பாரும்!

2 வாட்டும் வெயில் புகும் வந்த மழை விழும்
வாடைக் குளிர்மிகச் சேரும்
ஓட்டைக் குடிசையுள் ஒண்டும் இடமின்றி
உள்ளங் குழைகின்றார் பாரும்!

3 கன்னஞ் சுருங்கவே கண்கள் குழியவே
கவலை பெருகியே நாளும்
அன்னம் புசிக்கற்கே ஏதும் வழியின்றி
அல்லல் படுகின்றார் காணும்!

4 எங்கள் தலைவிதி என்செய்வோம் என்றவர்
ஏங்கி அழுகின்றார் பாரும்!
தங்கள் சுதந்தரம் தாமறியாமலே
தளர்ந்து கெடுகின்றார் பாவம்!

5 ஏழை மனிதர்கள் இவ்விதம் சாகவே
இன்னல் நிறைந்ததே தேசம்!
பாழும் அறிஞர்கள் இந்நிலை நீக்கவும்
பரிந்து வரவில்லை மோசம்!

6 நாட்டுக்கு நன்மைகள் செய்திடுவோமென்று
ஞாயங்கள் பேசியே நாளும்

ஓட்டுக்கு வந்தெங்கள் முன்னின்று கெஞ்சிடும்
ஊத்தை மனிதரே கேளும்!

7 தேசத்துள் யாவரும் சோதரர் ஆகவும்
தீய வறுமையும் தீரும்;
யோசித்து நன்மைகள் செய்திடத் திட்டங்கள்
உம்மிடம் ஏதுண்டு கூறும்;

8 கப்பல் கவிழ்கின்ற காலை அதில் உள்ளார்
கலக்கம் அடைவது போலும்,
இப்புவி வாழ்கின்ற ஏழைகள் என்பவர்
இன்னல் உறுகின்றார் மேலும்;

9 தூக்கத்தை விட்டேழை மக்களும் இப்போது
துன்னென் றெழுந்தனர் காணும்!
நீக்குமின்! துன்பங்கள் வஞ்சனை பேதங்கள்
நேர்மை வழிதனைப் பேணும்!

10 உலகத்துள் எங்கணும் உண்மைச் சுதந்தரம்
ஓங்கி வளர்வதைப் பாரும்!
நலமுற்று வாழ்ந்திட அன்பெனும் செல்வத்தை
ஞாலம் பரப்புவோம் வாரும்!

உணர்ந்தோம்!

1 ஊரெல்லாம் தமதாக்கி வளைத்துக் கட்டி
உயரத்தில் வாழ்கின்ற பெரிய கூட்டம்
பாரெல்லாம் பலமான வேலி போட்டுப்
பாழ் செய்தார் ஏழையர்கள் வாழ்க்கை தன்னை;
போரெல்லாம் தமக்காகப் புரியச் செய்தார்;
போசனத்திற் கில்லாமல் காயும் மக்கள்

மாரெல்லாம் அவர்வஞ்ச வலையில் மாட்டி
மாய்ந்தார்கள் இனியிதுதான் பலிக்கா தையா!

2 ஒருவருக்கும் சொந்தமில்லா நிலத்தை யெல்லாம்
உடைமையென ஒருசிலர்கை ஆக்கிக் கொண்டார்;
பெருங்குலத்தார் நமையெல்லாம் அடிமை கொண்டே
பேச்சின்றி மூச்சின்றி அடக்கி வைத்தார்;
"வருவதுவும் போவதுவும் செல்வம்" என்றே
வறியவர்க்கே வேதாந்தம் சொல்லி வைத்தார்;
"குருவாவோம் யாம்"என்று சொன்ன குள்ளர்
கொடுத்தமத நஞ்சருந்தி மோசம் போனோம்.

3 மரம்செறிந்து, புதர்வளர்ந்து, கொடிகள் ஓடி,
மனிதர்புக வழியின்றிப், புலிகள், சிங்கம்,
குரல்உயர்த்தி ஊளையிடும் நரிகள், பாம்பு
குடியிருக்க காடெல்லாம் கழனி செய்தோம்;
உரம்அடித்துப் பயிர்செய்து தான்ய மாக்கி
உழைப்பற்ற வஞ்சகர்கைத் தந்து விட்டோம்;
இரக்கமிலார் அவர்தயவைப் பார்த்து நிற்றல்
இனியும்அறி வாகாது மடமை யாமே.

4 மேடுபள்ளம் சரிசெய்து மட்ட மாக்கி
மேகங்கள் புகுந்திருக்கும் சோலை செய்தோம்;
நாடுகளை உலகெங்கும் பண்ணிவைத்தோம்;
நாம் வாழ ஊரெல்லாம் தோன்றச் செய்தோம்;
வீடுகளும் சமைத்திட்டோம்; வீதி செய்தோம்;
வெயில்இல்லை, மழையில்லை என்று உழைத்தோம்;
கேடுதரும் சுயநலத்தார் நம்மை யெல்லாம்
கீழாக்கித் தம்வாழ்வை நடத்து கின்றார்.

5 மாதர்எனக் கிளிபேசிக் குயில்கள் கூவி
மயிலாடும் சிங்கார வனங்கள் செய்தோம்;

மோதிவரும் நீர்ப்பெருக்கு நதிகள் தம்மை
முன்னின்றே உயிர்கொடுத்து வெட்டி விட்டோம்;
தீதுசெய அறியாத எம்மை எல்லாம்
தீச்சுட்ட புண்ணாகி வருந்த வைத்தீர்!
பேதமையால் ஆழ்ந்திருந்தோம் இந்நாள் காறும்;
பெருவெள்ளம் புரண்டது போல் இதோ எழுந்தோம்!

6 சுதந்தரச்சொல் காணாத நாளில் எங்கள்
சுகமெல்லாம் கைக்கொண்டு வாழ்ந்தீர்! போதும்!
பதம் பெற்று வாழ்வதற்கு முனைந்து விட்டோம்;
பகட்டுரையால் இனியடிமை ஆக மாட்டோம்;
மதம்உரைக்க, கலை உரைக்க, மகான்கள் சொன்ன,
“மாய்மால”க் கசட்டுரைகள் சுட்டுப் போட்டோம்;
இதமான வாழ்க்கையினில் நாங்கள் வாழ
இப்பொழுதே வழிசெய்வீர்! சொல்லி விட்டோம்!

7 பரம்பரையாய் அடிமையினில் வாழ்ந்து விட்டோம்;
பாழான கடவுளையே நம்பிக் கெட்டோம்;
அரம்பையர்கள் பொன்னுலகம், அமிர்த பானம்,
அங்குண்டு நாம்தருவோம்” என்று சொல்லி
குரங்குகளைப் பழங்காட்டிப் பிடித்தல் போலே
குருமார்கள் நமைப்பிடித்து மடக்கி வைத்தார்;
உரம்பெற்றோம், உணர்வுற்றோம்; இனியும் இந்த
உலகத்தே கோழைகளாய் வாழ மாட்டோம்!

8 வஞ்சகத்தால் உமதுநலம் பெருக்கிக் கொண்டீர்!
வளர் செல்வம் முழுவதையும் வாரிக் கொண்டீர்!
பஞ்சைகளை எலும்புருவாய்ப் பண்ணிவைத்தீர்!
பகுத்தறிவை வளராமல் பாழே செய்தீர்!
நஞ்சாகி இவ்வுலக மனிதப் பூண்டை
நாசம் உறச் செய்திட்டீர் ஒருசொற்கேளீர்!
அஞ்சாமல் பட்டாளி மக்கள் நாங்கள்
அன்புதனை உலகமெலாம் பரப்ப வந்தோம்

உண்மைச் சுடர்.

(சிந்து.)

1 எப்பொழுதும் உழைத்திருப்போம்,
இன்பசுகம் காணோம்;
தப்பிதங்கள் செய்தறியோம்
தாழ்ந்து விட்டோம் நாமே.

2 துன்பமெனும் கடல் கடக்கக்
கப்பல் துணை காணோம்;
இன்பமெனும் கரை சேர்தற்
கிச்சைமிக வுடையோம்.

3 கழனிகளில் உழைத்திடுவோம்
களைப்படைவோம் நாங்கள்;
பழஞ்சோறும் வயிறா
உண்டறியோம் நாங்கள்.

4 ஆலையிலும் சாலையிலும்
பணிபுரிவோம் நாங்கள்;
காலமெலாம் பசிப்பிணியாற்
கருத்தழிவோம் நாங்கள்.

5 தரிசுநிலம் வளம்படுப்போம்
தானியங்கள் விளைப்போம்;
அரிசிகிடை யாமல்துயர்
அடைந்திருப்போம் நாங்கள்.

6 எட்டடுக்கு மாளிகைகள்
எழுப்பி வைப்போம் நாங்கள்;
கட்டிடங்கள் இன்றிவெய்யில்
கடுங்குளிரால் மாய்வோம்.

7 ஆடுகளும் மாடுகளும்
வளர்த்திருப்போம் நாங்கள்;
வாடுமிளங் குழந்தைகட்கும்
பாலூட்ட வகையறியோம்.

8 பூமியினுள் உள்ள பொருள்
கொணர்ந்திடுவோம் நாங்கள்;
சேமமுடன் வாழ்தல் இலோம்
சிரமமுற்றோம் நாங்கள்.

9 கடல்கடந்து குடிபுகுந்து
நிதிவிளைப்போம் நாங்கள்;
உடல்இளைப்போம், உயிர் துடிப்போம்,
உணவுபெறோம் நாங்கள்.

10 காடுகளும் வளர்த்திடுவோம்;
கழனிகளும் செய்வோம்;
வீடுபெறும் வழியறியோம்;
வீணுழைப்பில் மடிவோம்.

11 பருத்திகளை விதைத்தெடுப்போம்;
பாடுபட்டு நூற்போம்;
திருத்தமுறும் உடைகள்பல
செய்திடுவோம் நாங்கள்.

12 உடுப்பதற்கும் உடைகள் பெறோம்;
உளம்வருந்தி வாழ்வோம்;
கடுங்குளிரைக் கைகளினால்
மெய் பொத்திக் கழிப்போம்.

13 ஒருவினைக்கும் உதவாத
பொருளையெல்லாம் உழைப்பால்

பெருநலங்கொள் பலபொருளாய்ச்
செய்தமைத்தோம் நாங்கள்.

14 அப்பொருளை அனுபவித்து
மகிழ்வதில்லை நாங்கள்
எப்பொழுதும் வறுமையினால்
ஏங்கிடுவோம் நாங்கள்.

15 ஊரார்கள் உழைப்பினிலே
உயிர்வளர்க்கும் மாந்தர்
பேராசை கொண்டெம்மைப்
பெருந்துயரில் வைத்தார்.

16 கண்குழிந்து பல்நீண்டு
கன்னமெல்லாம் வற்றி
உண்ணுதற்கும் உணவின்றி
உடல்இளைத்தே அசைவோம்.

17 பாலரெல்லாம் பசித்தலறும்
பரிதாபக் குரலால்
நீலவிழி மனைவியர்கள்
நிலைகலங்கி அழுவார்.

18 மக்கள்மனை படுதுயரைப்
பார்த்தடியேம் மனத்துள்
அக்கணத்தே புரிவதொன்றும்
அறியாமல் அயர்வோம்.

19 சாக்கடையும் குப்பைகளும்
சார்ந்திருக்கும் குடியில்

நீக்கமறும் பிணிகளுடன்
நிலைகுலைவோம் நாங்கள்.

20 மூட்டை கொசு விஷவுயிர்கள்
மூஞ்சூறும் எலியும்
ஓட்டைகளில் உறைபாழுங்
குடிசைகளில் வாழ்வோம்.

21 சாமிகளை நம்பி நின்றோம்;
சடங்குபல செய்தோம்;
நாமிவற்றால் ஒருசுகமும்
பெற்றறியோம்; சலித்தோம்.

22 உழைப்பவர்க்கே உலகசுகம்
என்றுமனங் கொள்வோம்;
பிழைப்பில்லை சோம்பருக்கே
என்றுவிதி செய்வோம்.

23 துன்பமுற்ற காலமெல்லாம்
போதுமினித் துயிலோம்;
இன்பமுறும் வாழ்வினுக்கே
போர் புரிவோம் இனிதே.

24 செல்வரில்லை, வறியரில்லை,
கொடியரில்லை எனவே
நல்வகையில் உலகிருக்க
நாமுழைப்போம் இனியே.

உழைப்போர் உணர்ச்சி!

('பந்தமுற்றெத்தனைநாள்'' என்பதுபோல்)

1 அந்திப் பொழுதினைப் பார்!—மெல்ல
அசைந்திடுந் தென்றல் பார்!
சிந்தை களிப்புற வே—இங்கு
சிந்தும் நிலவொளி பார்!
இந்த உலகில் இவை—பெரும்
இன்பந் தருவதைப் பார்!
புந்திமகிழ்ந் திவற்றை—நாம்
பொதுவில் நுகர்ந்திட்டோம்!

2 திண்மையுடன் உழைத்தோம்—இந்தத்
தேசத்தில் செல்வம் வைத்தோம்;
நன்மை பல புரிந்தோம்—என்றும்
நாங்கள் துயரடைந்தோம்!
வன்மைமன வஞ்சர்தாம்—எங்கள்
வாழ்வு நலங் கெடுத்தார்;
உண்மையைக் கண்டறிந்தோம்—இனி
உறக்கத்தில் கிடவோம்.

3 செக்கிழுக்கு மாடுபோல்—இங்கு
செய்தனம் தினம் வேலை;
சிக்கினம் செல்வர் கையில்—எங்கள்
சிந்தை கலங்கினின்றோம்;
திக்குகள் எங்கணும் போய்—இன்பந்
தேடும் பறவைகள் போல்
இப்புவி முற்றுஞ் சுற்றி—நல்ல
இன்பங்கள் துய்த்திடுவோம்!

4 தண்ணீர் நிறைகடல் போல்—இங்குத்
தங்கும் பெருநிதிகள்

மண்ணில் நிறைந்துளவே—அவை
மக்கள் பொதுப் பொருளே;
எண்ணும் இரக்கமிலார்—முந்தி
எம்மை யடிமைகொண்டார்;
கண்களைக் கட்டிவிட்டார்—எங்கள்
காலை மடக்கிவைத் தார்.

5 கண்கள் விழித்து விட்டோம்—எங்கள்
கஷ்டம் தொலைத்துவிட்டோம்;
மண்ணில் எமை யடிமை—செய்த
மக்கள் மடிந்துவிட்டார்;
விண்ணில் திசைகள் எங்கும்—சென்று
வெற்றி முரசடிப்போம்;
பண்தமிழ்ப் பாடி நிற்போம்—இந்தப்
பாரினுக் கிதஞ் செய்வோம்!

6 மன்னன்தன் மகன் மன்னன்—செல்வன்
மைந்தன்மக னுஞ்செல்வன்
என்னும் உரைபொய் யென்றே—உண்மை
இன்று தெரிந்து கொண்டோம்;
இந்நில வாழ்வினிலே—நம்முள்
இல்லை பிரி வெனவே
உன்னி உணர்ந்து கொண்டோம்—இனி
உள்ளங் கலங்கி யிரோம்!

7 நிலத்தில் விளை நிதிகள்—உப்பு
நீரினில் வரும் செல்வம்
நலத்தில் இழிந்ததே—என்று
நவில்பவர் யாருண்டு?
குலத்தில் இழிவு பண்ணி—நம்மைக்
கொடுமை விலங்கிட்டார்;
பலத்திற் சிறந்துழைக்கும்—மக்கள்
பாழில் மடிந்தனரே.

8 சாதல்மொழி அஞ்சோம்—இனி
சற்றும் அடிமைப் படோம்,
நோதல் பிறர்க்குச் செய்யோம்—இந்த
நோன்பு மனம் பதிப்போம்;
காதன் தலைவன் என்றே—சொல்லும்
தன்மை தகர்த்தெறிவோம்;
நீதி உலகெங்கணும்—நின்று
நிலவ முயலுவோம்!

ஏழையர்பால் இரங்கல்

("ஒய்யாத்தனோ நம்மஜாதிக்கடுக்குமோ" என்பதுபோல)

பல்லவி

ஓ மனிதரே! உங்கள் மேன்மை இழந்துநீர்
துன்புறு வீரோ சொல்லும்?

கண்ணிகள்

1 மக்களுக்குள் பேதமும் இல்லை-என்று
மனத்தில் அறிந்தீர்கள் இல்லை-நீங்கள்
மிக்க துயருடனே பல்லைக்-காட்டி
மேன்மையை இழந்தீர்கள் தொல்லை; [ஓமனிதரே]

2 சோலை கழனிகளும் மேவும்-காதல்
சொல்லும் குயில்கள் நின்று கூவும்-அங்கே
வேலை புரிவீர் அவை யாவும்-தளிர்
விட்டுச் செழிப்புடனே தாவும். [ஓமனிதரே.]

3 ஆலையமை கரும்பு போலே-உங்கள்
ஆக்கையும் சிதைந்திட வேலை-என்றும்

சாலப் புரிந்துமொரு வேலை-உண்ணச்
சாதம் அடைந்திலீர் இக் காலை. [ஓமனிதரே]

4 வேலை செய்பவர்கட் குரிமை-சுகம்
வேண்டும் எனச்சொலும் அருமை-போக
ஓலமிட் டுங்கள்தம் பெருமை-யாவும்
ஒழிய அடைந்தீர் சிறுமை. [ஓமனிதரே]

5 எத்தனை தினங்கள்தான் துன்பம்-நீங்கள்
எய்திடப் பறிப்பார்உம் இன்பம்-அவர்
பித்த மனத்தினிலே அன்பும்-வரப்
பெரிதும் உழைமின் இதை நம்பும். [ஓமனிதரே]

6 குந்தக் குடிசையொன்றும் இன்றி-பெரும்
குளிர்மழை வெய்யிலில் குன்றி-தங்கள்
சிந்தை கலங்கிநிற்பார் இன்றும்-அவர்
சிறுமையை ஒழிப்பீர் என்றும். [ஓமனிதரே]

வஞ்சகர் வலை, வறியவர் துயரம்.

(ராகம்—பிலகரி)

பல்லவி

துன்புறுவாரே— மக்கள் (துன்புறுவாரே!)

1 துன்புறுவாரே—இங்கு
துய்க்கும் உணவுகள் இன்றி மனிதர்கள்;
இன்பம் நினைந்தே-தினம்
ஏழையர் வேலைகள்செய்து மடிவார்;

என்பு முறிவார்-அவர்
ஏதுஞ் சுகமின்றி ஏங்கி அழிவார்;
அன்பு நினையா-மக்கள்
அவர் செய்யும் வேலைகள் நன்மை கவர்வார்; (துன்)

2 வஞ்சனை செய்வார்-இங்கு
வாழ்வு பெருகிட இன்பம் பெறுவார்;
நெஞ்சினில் தீமை-எண்ணார்
நித்தம் வறுமையில் நின்று தவிப்பார்;
நஞ்சென நின்றே-இந்த
நாட்டினர் தம்மை நலிவுறச் செய்வார்;
பஞ்சுகள் போலே-மக்கள்
பாடுபட்டுப் பறப்பதைக் காணார். (துன்)

3 ஒற்றுமை காண-இந்த
உலகில் ஒருவழி கண்டு தெளியார்;
கற்றவர் என்போர்-யாரும்
காசு குவித்திட மோசம் புரிவார்;
உற்றபல் தீமை-மிக
ஓங்கி நலங்குறைந் தின்பம் அழிய
சற்றும் அறியா-அற்பர்
சாற்றும் மொழிகளைப் போற்றி மகிழ்வார். (துன்)

4 உண்மைகள் காணேம்-இந்த
உலகினில் எங்கணும் தீமைகள் கண்டோம்;
திண்மை யுடையோர்-என்றும்
தீங்கு புரிவதில் முன்வந்து நிற்பார்;
வண்மை யுடையோர்-முன்பு
வாழ்ந்தனர் என்ற வார்த்தைகள் கேட்போம்;
தண்மை மனத்தோர்-இன்று
தாரணி தன்னில் யாரும் இலையோ? (துன்)

5 இந்த உலகை—ஓர்
ஈஸ்வரன் கண்டு படைத்தனன் என்பார்;
அந்தக்கடவுள்-அருள்
ஆகிய தோற்றம் அமைந்தவன் என்பார்;
எந்தவிதமாய்-நாம்
இந்த உரையினை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்?
சிந்தனை செய்தால்-அன்னார்
செப்புதல் யாவும் பொய் என்று முடியும். (துன்)

6 நீதிக்கடவுள்-என்று
நிற்கும் ஒரு பொருள் உண்டெனில் என்றும்
தீது வளரும்-இந்தத்
தேசத்தைப் பார்க்கக் கண்கள் இலையோ?
ஓதுவதுபோல்-அருள்
உருவான தெய்வமிங் கொன்றும் இல்லை;
ஏதும் அறியார்-தெய்வம்
எண்ணித்தினந்தினம் துன்பம் அடைவார் (துன்)

7 உலகினில் மாந்தர்-படும்
துன்பங்கள் யாவும் மக்கள் செயலே
பலமுள மக்கள்-இங்கே
பண்ணும் செயல் விதியாகியதே;
நலந்தீமை தேரார்—அதை
நம்பும் படிசெய்வதற்கே கடவுள்
தலையினில் வைத்தார்-உண்மை
தானிது கண்டு தீரம் பெறுமின்! (துன்)

8 கடவுளும் இல்லை-அது
கண்டு செயுந்தொழில் ஒன்றும் இங்கில்லை;
மடையர்கள் கூடி-இந்த
மாநில மக்களைத் துன்புற வைத்தார்;

கடவுளும் உண்டேல்-அந்தக்
கண்கெட்ட மக்களைக் கேட்டிடும் அன்றோ?
படுதுயர் ஏழை-மக்கள்
பரிதாபம் பார்த்துந் தூங்கிடு மோதான். (துன்)

9 பண்டு கடவுள்-இந்தப்
பாரில் பிறந்திட்டுத் துட்டரை மாய்த்தார்;
என்று புகல் நூல்-யாவும்
எண்ணி யுரைத்திட்ட பொய்யுரை காண்மின்!
முண்டர் இனமே-எல்லா
முதன்மையும் பெற்றனர் இன்பம் நுகர்ந்தார்;
மண்டு துயரால்-வறியர்
மாளும் படியவர் நன்மை பறித்தார். (துன்)

10 ஒன்று படுவோம்-மக்கள்
யாவரும் தன்னலப் பேயை ஒழிப்போம்;
நன்று புரிவோம்-இந்த
நானிலம் பொதுவெனச் செய்து மகிழ்வோம்;
நின்று கொழுப்போர்-சொல்லும்
தீமையும் நன்மையும் செய்யும் கடவுள்
இன்றி யழிப்போம்- நல்ல
இன்ப சமத்துவ வாழ்வு பெறுவோம். (துன்)

ஏழைக்குச் சொல்லுதல்.

("மாடுதின்னும் புலையா" என்பதுபோல)

1 ஆண்மை குறைந் தாயே-உனக்கும்
ஆசை ஏதுக் கேடா?
தீமைத் துன்பம் கொண்டே-இங்குத்
தேம்பித் திரிவாயே! (ஆண்மை)

2 சாதி தீமை என்றே-மனத்தில்
சற்றும் எண்ணு வாயோ?
வாதம் பேசி நின்றே-வீணாய்
வாழ்வைப் போக்கு வாயே! (ஆண்மை)

3 பாலில் விஷம் போலே-உனது
பருக்க றினின் பாலே
சாலப் பழுதும் உறவே-கொண்டாய்
சமயப் பித்தும் மிகவே. (ஆண்மை)

4 நெஞ்சில் வலிமை உண்டோ?-ஏழையுன்
உடலில் வலிமையுண்டோ?
அஞ்சி யஞ்சி வாழ்வாய்-நீதான்
ஆண்மை குன்றிச் சாவாய். (ஆண்மை)

5 மாடுபோல் உழைப்பாய்!—உனது
மானங்கெட விடுப்பாய்!
காடுகளில் விதைப்பாய்!—தினமும்
கஷ்டங் கொண்டு பதைப்பாய்! (ஆண்மை)

6 கையைக் கட்டிச் சாவாய்!—செல்வர்தம்
காலில் வீழ்ந்து வாழ்வாய்!
வையத் தின்பம் பேணாய்!—சுகமாம்
வாழ் விழப்பாய் வீணாய்; (ஆண்மை)

7 விளக்கைக் கையில் வைத்தே—கிணற்றுள்
வீழு வாரை ஒத்தே
அளக்கும் அறி வாலே—நலங்கள்
அடைதல் விட்டாய் நீயே! (ஆண்மை)

8 ஏமாறாதா நீயே—இருப்பின்
ஏமாற்றுவர் ஆரே?
பூமி தன்னில் அறிவே—கொண்டுநீ
புதுமை செய்க இனிதே! (ஆண்மை)

சோம்பேறி வாழ்வு.

[ஆனந்தகளிப்பு]

1 சோம்பித் திரிகின்ற மக்காள்!-உண்மைச்
சோதரத் தன்மையை மனத்தினில் எண்ணீர்!
தேம்பித் தவிக்கின்ற வாழ்வை-இந்தத்
தேசத்தில் மேலென்று சொல்லியே நிற்பீர்! (சோ)

2 உலகத்தைக் கண்கொண்டு காண்பீர்!-எங்கும்
ஒளிர்கின்ற காட்சிகள் யாவையும் பார்ப்பீர்!
பலவும் மயக்கென்றே கூறி-உம்மைப்
பாழ்செய்யும் தத்துவம் கேட்பது வேண்டாம். (சோ)

3 மாயை உலகென்று கூறி-உங்கள்
மனதைக் கெடுக்கின்ற பொய்யுரை தள்ளும்;
தாய்தந்தை சோதரர் மக்கள்-காதல்
தந்துரை மனைவியும் நண்பரும் பொய்யோ? (சோ)

4 நீலத்திரைக்கடல் பொய்யோ?-நம்முன்
நின்றுவளந்தரு மலைகளும் பொய்யோ?
சாலப் பெரும்புனல் ஓடி-இந்தச்
சகத்தைப் புரக்கின்ற ஆறுகள் பொய்யோ? (சோ)

5 பாடும் பறவைகள் பொய்யோ?-இன்பப்
பாட்டுகள் பாடிக் களிப்பதும் பொய்யே?
ஆடும் மயிலினம் பொய்யோ?-நம்மை
ஆநந்தத் தாக்குந்தண் சோலைகள்பொய்யோ? (சோ)

6 பொற்கதிர்ச் சூரியன் பொய்யோ?-நம்முன்
பொங்கி வருங்குளிர்ச் சந்திரன் பொய்யோ?
அற்புத வானமும் பொய்யோ?-அங்கே
அமைந்தொளி வீசுமீன் கூட்டமும்பொய்யோ? (சோ)

7 இத்தரை மீதினில் வாழும்-நல்ல
இன்பங்கள் யாவையும் துய்த்திடல் இன்றி

புத்தி இழந்துறை மக்கள்-கெட்ட
புன்மைத் துறவினைப் போற்றியே நிற்பார்; (சோ)

8 மெய்யுணர் வில்லாத மூடர்-இங்கு
மேன்மைகொள் வாழ்வினைத் தீதென்று தள்ளி
செய்தொழில் யாதொன்றும் இன்றித்-துன்பம்
சேர்கின்ற சந்யாசி வேடங்கள் கொள்வார்; (சோ)

9 பிச்சை யெடுக்கின்ற வாழ்வே-மிக்க
பெரிதென்று பேசுதல் மதிகெட்ட - தாழ்வே;
சிச்சீ இதை வெறுப்போமே!-இதைச்
சிறப்பிக்கும் நூல்களைத் தீயிடைச் சிதைப்போம்; (சோ)

10 உண்மைத் துறவறம் வேண்டில்-உங்கள்
உள்ளத்தின் தந்நலத் தீமையை ஓட்டி
திண்மை மனங்கொண்டு நிற்பீர்!-இந்தத்
தேசத்து மக்களின் துன்பம் தொலைப்பீர்! (சோ)

11 எட்டி மரத்தைப்போல் இன்றி-நீங்கள்
இன்சுவைக் கனிதரும் மாவென வாழ்வீர்!
துட்டத் தனஞ் செய்யும் பேயர்-வாழ்வைத்
தூவென்று துப்பி இகழ்ந்திடு வீரே (சோ)

12 சாம்பல் உடம்பெங்கும் பூசி-பிச்சைச்
சாதங்கள் பெற்றிடச் "சங்கரா" என்பார்
சோம்பல் மனிதர்கள் காண்மின்! தங்கள்
சுற்றத்தைக் காக்கும் திறமற்றோர் இவரே. [சோ]

13 "நாராயணா" வென்று சொல்லிப்-பட்டை
நாமங்கள் சாத்தியே ஊரெங்கும் நண்ணி
ஏராள மாகவே தீமை-செய்யும்
இழிவுள்ள வாழ்வினை வெறுத்திடுவீரே! [சோ]

14 அடிமையில் மோகத்தை ஆக்கும்-சுத்த
அறிவற்ற வேதாந்தப் பேச்சுகள் வேண்டாம்;
கொடுமைகள் யாவையும் போக்கி-இந்தக்
குவலயம் இன்புறக் கூடி உழைப்பீர்! (சோ)

மாதர் பகுதி.

மாதர் சுதந்தரக்கும்மி.

1 கும்மியடி பெண்கள் கும்மியடி இன்பம்
கூட்டும் சுதந்தரம் பெற்றோம் என்றே.
நம்மைப் பற்றிய பீடைகள் போயின
நாமினிக் கூடிக் களிப்போம் என்றே. [கும்மி]

2 பேதையர் என்றெம்மைப் பேசி யிகழ்ந்திடும்
பித்தர் அனைவரும் மாய்ந்து விட்டார்!
வாதை தவிர்ந்தினி வாழ்ந்திடு வோமென
வாழ்த்திக் குதித்துக் கும்மியடி! [கும்மி]

3 கல்விடைப் பெண்கள் கற்பதுந் தீதெனக்
கருதி யிருந்தவர் தீர்ந்து விட்டார்;
பல்வித மாகிய சாத்திரங் கற்றுப்
பாரில் விளங்குவம் பெண்கள் எல்லாம்! [கும்மி]

4 வீட்டு விலங்கினம் போலவே நம்மை
வீணில் வதைத்தவர் வீழ்ந்துவிட்டார்;
நாட்டு நலங்களில் நாமுங் கலந்திங்கு
நாளும் களிப்புடன் தொண்டு செய்வோம்! [கும்மி]

5 சோறு சமைப்பது தானிந்தப் பெண்களின்
சொந்தத் தொழிலெனச் சொல்லி வந்தார்;
கூறு கெட்டவர் மாண்டனர் நாமினிக்
கூடும் தொழில்பல செய்திருப்போம். [கும்மி]

6 பட்டிக்குள் மாட்டை யடைப்பது போல் நமைப்
பாழும் மனைக்குள்ளே பூட்டிவைத்தார்;

வெட்டி விலங்கினைத் தூள்பண்ணி வாரி
வீசி வெளிவந்தோம் நாம் உலகில். [கும்மி]

7 வீர சுதந்தர வாழ்வுக்குப் பெண்கள்
விலக்கென்று கூறி விதித்து வைத்தார்
ஈரம் மனத்திலா மாந்தர்; இனியது
ஏகிட வென்றே கும்மியடி. [கும்மி]

8 ஆண்கள் புரிதொழில் அத்தனையும் செய்யும்
ஆண்மை படைத்தனம் பெண்கள் எலாம்;
காண்க இனி எமைக் கட்டி வைத்துத் துயர்
காணுதல் கூடும் காரியமோ? [கும்மி]

9 கல்வி பயில்வதும் காசினி யாள்வதும்
கைத்தொழில் செய்வதும் கன்னி யர்க்கும்
ஒல்லும்; எனச் சொல்லி முன்வந்தோம் இனி
ஓய்ந்திரோம் என்று கும்மி யடி [கும்மி]

10 ஆணுக் கொருவிதி பெண்ணுக் கொருவிதி
ஆக்கிவைத்தெம்மை ஆட்டி வைத்தார்;
வீணுக் குரிமையை விட்டிருந் தோமினி
வேதனை எய்தோம். கும்மியடி. [கும்மி]

11 காசினி அன்னைக்குப் பெண்களும் ஆண்களும்
காணும் இருவிழி ஆவர் அன்றோ?
மாசு படும்படி அவ்விழி ஒன் றுள்ளே
மண்ணையுந் தூவுதல் நன்றாமோ? [கும்மி]

12 பிள்ளையைப் பெற்றதைப் பேணி வளர்ப்பதே
பேதையர்க் கேற்ற வேலை என்றே
கள்ள மனத்துடன் கூறுவர்; சற்றும்
கல்வியும் செல்வமும் தந்தா ரிலர். [கும்மி]

13 காசுக்கு வாங்கிய கைப்பொருள் போல் நம்மைக்
கயவரும் கைக்குள்ளே போட்டி ருந்தார்;
மாசுக்குள் ஆனவர் பெண்ணினம் என்றவர்
மாய மொழிகளைத் தள்ளி விட்டோம்! [கும்மி]

14 பெற்று வளர்த்திடும் அன்னையர், தம்மினம்
பேணற் குரியவர் என்றறிந்தும்,
சற்றும் அறிவற்ற மாந்தர்கள் பெண்களைச்
சந்ததம் துன்பத்துள் ஆழ்த்தி வைத்தார். [கும்மி]

15 "ஆண்களுக் கன்புடன் தொண்டு புரியவே
ஆண்டவன் பெண்ணைப் படைத்து விட்டான்
காண்க' எனச்சொலும் கல்லு மனத்தரைக்
காறி யுமிழ்ந்து வாழ்ந்திடுவோம்! [கும்மி]

16 சொத்துச் சுதந்தரம் ஆண்களுக் கேயன்றிச்
சோதரி மார்களுக் கில்லை என்றார்.
பித்த மனிதர்கள் பேச்சின்றி வெட்குறப்
பெற்றிடு வோம்செல்வம்! கும்மி யடி [கும்மி]

பெண் செய்நன்றி.

இராகம்-பிலகரி.

1 பெண்ணைப் பழித்துரைகள் பேசும்-கெட்ட
பேதை மனிதரே கேளீர்!
மண்ணில் உமையொத்த பேரே-இனி
மதிப்பை இழப்பர்கள் தாமே,

2 பத்து மாதம் உம்மைச் சுமந்தே-மிக்க
பரிவுடன் பெற்றதாய் மாரே

நித்தம் பெருந்துயர் ஏற்றே-உம்மை
நிமிர்ந்து நடக்கவே காத்தார். [பெண்]

3 தங்கள் உடல்நலம் இழந்தார்;-உங்கள்
தவிப்பு நீங்கிடப் புரிந்தார்;
பொங்கும் சுவைமிகு பொருளை-பல
புசிக்கக் கொடுத்துமை வளர்த்தார். [பெண்]

4 காளைப் பருவம் நீர் அடைந்தே-நல்ல
காதல் திறம் உணர் போதே
நீளும் விழிமட மாதே-உங்கள்
நெஞ்சில் உறைபவள் ஆமே. [பெண்]

5 காட்டை அழித்திடுந் தீயைப்-பெருங்
கார் பெய்து தணிப்பது போலே
வாட்டி உமைச்சுடும் காதல்-தன்னை
வளர்த்துத் தணிப்பவள் மாதே. [பெண்]

6 வாழ்க்கைத் துணையுமக் காவாள்-நல்ல
வழியில் நடக்கவே செய்வாள்;
தாழ்க்கை உமையடையாமே-அவள்
தடுத்து மகிழ்சுகம் தருவாள். [பெண்]

7 வாழும் மலர்மணம் போலே-உங்கள்
வாழ்வில் கலந்துறை வாளே;
தாழும்படி துயர் செய்தீர்!-சற்றும்
தயவு மனந்தனில் கொள்ளீர்! [பெண்]

8 வெயில் இன்றிமழை உளதோ?-நல்ல
வேலை யின்றிச்சுகம் ஏதோ?
கொய்யும் மலர்க்குழல் மாதர்-தாங்கள்
கூட்டம் இன்றியுலகுண்டோ? [பெண்].

9 செல்வம் தருபவள் மாதே:-மகிழ்
செய்தி தருபவள் மாதே;
கல்வி வளர்ப்பவள் மாதே;-சிந்தைக்
கனிவை யளிப்பவள் மாதே. [பெண்]

பெண்மைக் காதல்.

1 ஆண்களெல்லாம் தம்மனத்திற் சுயநலமே
மிக்கவராய் அறிவு கெட்டே
மாண்புநிறை பெண்ணினத்தைக் கொடுமைவலைக்
குட்படுத்தி மடக்கி வைத்தீர்;
வீண் பெருமையுடன் செருக்கித் தீவினைகள்
விளைத்திட்டீர்; விளம்புகின்றேன்
காண்கவினி; நீர் செய்த கள்ள மெல்லாம்
கண்டறிந்தார் மாதர் தாமே.

2 பொய்யான சாத்திரத்தால் மடந்தையரைப்
பொம்மைகளாய் ஆக்கி வைத்தீர்;
மெய்யான நிலையுணர்ந்தார்; இனியடிமை
வாழ்வுதனில் மேவமாட்டார்;
ஐயாவும் ஜம்பமினிப் பலியாதென்
றவர் கூறிச் சுதந்தரத்தைக்
கையாள முன் வந்தார்; இச்செயலை
நும்மனத்தே கருதி நிற்பீர்.

3 எத்தனை நாள் பெண்ணினத்தை ஏமாற்றல்
கூடுமென நினைந்து நின்றீர்;
சத்தியந்தான் சிலநாட்கள் மறைந்திடினும்
ஒருநாளும் சாதலில்லை;
உத்தமராம் கன்னியர்க்கும் உங்களுக்கும்
எவ்வகையில் உயர்வுதாழ்வு?

பித்தர்களே கூறுங்கள் பிழையின்றி
மனத்துணர்ந்து; பிதற்ற வேண்டாம்.

4 "கன்னியரே காமத்துக் குறை விடமாம்
அவர்துணையை மறக்க வேண்டும்
இந்நிலத்தில்" எனக்கூறும் ஏழையரே
இன்பநிலை உணர்ந்து காணீர்;
உன்னுவதும் கூறுவதும் உண்மையாயின்
உலகில் நீர் வாழ்வதேனோ?
பின்னுமொரு பேச்செதற்குப் பேசாமல்
உயிர் விட்டுப் பிரிந்துபோமின்!

5 அன்புக்கும் அறிவுக்கும் உணர்ச்சிகட்கும்
அழகுக்கும் ஊக்கமோடு
இன்புக்கும் உண்மைக்கும் இருநிதிக்கும்
ஏனைமற்ற உயர்வுகட்கும்
பண்புக்கும் கருவியாகி நிற்பதுவே
பெண்மை யெனும் பான்மை தேரார்
வன்புக்கு மனம் போக்கி நலமிழந்து
வாய்பிதற்றி வாழுவாரே.

6 பெண்ணினத்தைப் பழிகூறும் பேதையரே
அவரின்றேல் நமது வாழ்வு
மண்ணிலத்தில் என்பயனோ? மகிழ்ச்சியுண்டோ?
அறிவுண்டோ? குலமுமுண்டோ?
எண்ணிலிடை புகன்றிடுவீர்; எழில் திகழும்
பெண்மைநலங் கண்டுகொள்வீர்;
கண்ணிருந்தும் மூக்கிருந்தும் மலம் புசிக்கும்
கயவர் போல் கழறலாமோ?

7 காதலுக்குக் கண்ணில்லை என்றுரைக்கும்
பழமொழியைக் கருத்தமைக்கீர்;

தீது மிகப் புரிந்திட்டீர்; திரை சுற்றிப்
போட்டதனை மறைத்துவைத்தீர்;
சாதிமதக் கட்டமைத்துத் தடுத்திட்டீர்;
சங்கடங்கள் பல செய்தீர்;
பூதலத்தில் இனித்தீமை புரியவேண்டாம்
காதலினைப் போற்றிவாழ்வீர்.

பெண் ஆண் பேதம் பாராட்டல்.

(சிந்து)

1 பெண்பிறவி பாவமென்று பேசுகின்ற தேனோ?
மண்தனிலே எவர் பிறப்பும் ஒன்றெனவே அறியீர்!

2 ஆனைபெற்ற கன்றிரண்டுள் ஒன்றைக்கரி என்றும்
பூனையென்றும் வேறொன்றைப்புகலுதலும் உண்டோ?

3 ஒரு வயிற்றுள் பிறந்தவருள் உயர்ந்த பிறப் பாணும்
சிறு பிறப்புப் பெண்களென்றே செப்புகின்றீர் ஏனோ?

4 இருகண்கள் தமில் ஒன்றை இழிவுசெயல் முறையோ!
ஒருதாயின் கண்களென்றே ஆண் பெண்ணை உணர்வீர்!

5 இழிந்தவர்கள் பெண்கள் எனும்எண்ணத்தினால் நீங்கள்
பழிகூறிப் பெண்ணினத்தைப் பாடு படச் செய்தீர்!

6 வாழைதரும் குலையதனை வளைத்திடுதல் போலே
தாழவைத்தார் தாயினத்தை ஆண்களென்பார் தாமே.

7 இல்லறமாம் தேர் நடக்க இரண்டுருளை வேண்டும்;
நல்லதொருபெண்ணின்றேல் நடைபெறுமோகுடும்பம்.

8 உலகசுக வாழ்வு பெறும் பொறுப்பிலொரு பாதி
தலைசுமக்கும் மாதர்களைத் தாழ்த்திடுதல் அறமோ?

9 மனதடக்க வழியறியா மடையரெல்லாம் கூடி
வனிதையர்கள் காமத்தீ வளர்ப்பரென்று சொன்னார்.

10 காதல்வழி நடந்துலக சுக வாழ்வை அடையார்
தீதெனவே அரிவையரைத் திட்டி கவி சொன்னார்.

11 ஒத்தவர்கள் பொறுப்பினிலே இருவருமென் றுணர்ந்
[தும்
பித்தர் சொல்லும் சாத்திரத்தால் பெரும்பழிகள்
[செய்தார்.

12 இனியந்த சாத்திரஞ் சொல்இழிவுரைகள் அழிப்பீர்;
புனிதர்களே மாதர்களும் என்று நலம் புரிவீர்.

பெண்ணன்றி கொல்லல்.

கிளிக்கண்ணிகள்

1 பெண்ணை இழிவு செய்து
பேதமை பேசி நிற்பார்
அன்னை அவர்கள் என்றே—கிளியே
அறியாத பேய ரடி!

2 ஏறிய ஏணி யையே
எட்டி உதைப்பவர் போல்
சீரிய பெண்ணி னத்தைக்—கிளியே
சிறுமை புரிந்தாரடி!

3 பெண்ணுருக் கல்லில் செய்து
போற்றுவர் தெய்வம் என்றே
கண்காணும் பெண்ணினத்தைக்—கிளியே
கருத்தில் மதியாரடி!

4 பெற்று வளர்த்து நம்மைப்
பெரியவர் ஆகச் செய்தார்
குற்றம் அறியாப் பெண்கள்—எனவே
கொஞ்சமும் எண்ணாரடி!

5 செய்நன்றி சற்றும் இன்றிச்
சீரிய பெண்கள் தம்மை
மெய்யாய் அடிமை செய்வார்—கிளியே
மேன்மை அடைவதுண்டோ?

6 கல்வி அறிவும் இன்றிக்
காற்றும் வெளிச்சம் இன்றி
பல்விதமாகப் பெண்ணை—கிளியே
பாழாய் வருந்த வைத்தார்!

7 மூலையில் பெண்கள் தம்மை
முக்காடு போட்டு வைத்தே
சாலவும் துன்பஞ் செய்தார்—கிளியே
சாய்ந்து மடிந்தாரடி!

8 வாசனை வீசும் பூவை
வாட்டி முகர்வது போல்
நேசிக்கும் மாதர்களை—கிளியே
நிட்டூரம் செய்வாரடி!

9 அறிவுத் துறைகளிலும்
ஆண்மைச் செயல்களிலும்

பெரிதுந் திறம் படைத்தார்—கிளியே
பெண்மக்கள் என்றுணர் வாய்!

10 ஆண்கள் புரியும் எந்த
ஆக்கினைக்கும் அடங்கி
வீணில் கிடந்த பெண்கள்—கிளியே
விரைந்தே எழுந்தனரே!

11 மாதரை இன்னும் இங்கே
மடக்கி அடிமை செய்தே
வாதனை செய்வோம் என்பார்—கிளியே
வாழ்வை இழந்தாரடி.

பெண்மைக் கிரங்கல்.

கண்ணிகள்.

1 வளங்குலவு செல்வ மெலாம்
வனிதையர்கள் வடிவென்றே
உளம் பதித்தார் முன்னோரும்
உரிமையை ஏன் நீர் மறுத்தீர்!

2 காதலெனும் பயிர் வளரும்
கழனிகளாய் நிற்போர்கள்
மாதரெனத் தெரிந்திருந்தும்
மதியிழந்து தாழ்த்துவதேன்?

3 அன்பு செயும் பெண்ணினத்தை
ஆதரியா வன்னெஞ்சர்
இன்ப சுகங் காணாராய்
ஏங்குவர்காண் எந்நாளும்.

4 காமுகர்கள் பெண்ணினத்தின்
கற்பழித்துத் தீமை செய்வார்;
சேமமுறு வகையுணரார்
சிறுமை பல செய்திருப்பார்.

5 கன்னியரைக் கடிந்துரைக்கும்
கன்மனத்தார் எல்லோரும்
அன்னையரைத் துன்புறுத்தும்
அறிவிழந்தார் ஆவார் காண்!

6 மங்கையர்கள் வாழ்வின்றேல்
மாநிலத்தின் வாழ்வெங்கே?
இங்குணர்ந்து மெய்யுரைப்பீர்
ஏழை மதி மானிடரே!

7 மாதருடன் வாழ்வொழித்து
மன்னுதவஞ் செய்கவென்பர்
பேதை மதி கொண்டோர் காண்!
பெண்மைநலந் தேரார் காண்.

8 சாதிமதத் தீமையெல்லாம்
சாய்ந்தழியும் காதலின் முன்;
மேதினியில் நல்வாழ்வும்
மிகவளரும் காணுமினே!

9 காதல் திறம் தேராத
கன்னிகையைப் புத்தியின்றிச்
சாதகத்தைப் பார்த்து மணம்
செய்வதுவும் சரிதானோ?

10 எல்லார்க்கும் உணர்வொன்றே
என்றுமனங் கொள்வீரேல்

பொல்லாங்கில் மாதரினம்
பொருந்த வினை செய்வீரோ?

11 சோதரிகள் கைம்பெண் எனச்
சோர்ந்திருக்க வீட்டினுள்ளே
மாதருடன் நீர் கூடி
மனங்களித்தல் மதியாமோ?

12 நங்கையரை யடிப்படுத்தி
நலிவித்த நாள் போதும்;
இங்குரிமை இனியெய்த
விடுத்திடுமின் எழையரே!

13 வாழுமிரு கைகளிலே
வலது கரஞ் சோரவைத்தல்
தாழ்வன்றோ? மாதருக்கும்
தளர் வளித்தல் அத்திறமே.

14 ஆண்பெண்கள் சமத்துவமாய்
அருந் தொழில்கள் பல புரிந்தால்
வீண் துயரம் அழிவெய்தும்;
வேண்டுநலம் பெறுவோமே!

15 மாதரெல்லாஞ் சிறைப்பட்டு
மனங்கொதித்து வாடும் வரை
தீது தரும் நோயடிமை
தீராதிவ் வுலகத்தே.

16 கனியும் மனக் காரிகையார்
களிப்பெய்தி வாழ்ந்திடவே
இனிமை மிகும் இவ்வுலகில்;
எத்துயரும் அழிவுறுமே!

17 பெண்டிரும் ஆடவரும்
பேரறிவு திறங்கல்வி
கொண்டிங்கு சமத்துவமாய்
வாழநலம் குலவுறுமே!

18 சொத்துரிமை மணவுரிமை
சுகம் பெருக்கும் பிறவுரிமை
ஒத்தினிது பெண்ணுங்கள்
உவந்துலகில் வாழியவே,

அரிவையர் ஆநந்தம்.

பல்லவி

ஆடுவோமே வெற்றி பாடுவோமே—நல்ல
ஆநந்த சுதந்தர வாழ்வை யடைந்தே (ஆடு)

1 ஆடவர்க்கு நாமிளைப்போம்
அல்ல வென்றே—பெரும்
ஆண்மையுடன் கூறி நின்று
பாடு வோமே;
கோடி பொன்கள் வந்து நம்மைக்
கூடினாலும்—இனிக்
கொஞ்ச மேனும் பஞ்சையாக
வாழ மாட்டோம் (ஆடு)

2 இனி அடிமை செய்வார் சொல்
நம்ப மாட்டோம்—முன்பு

ஏய்த்த கள்ளர் வஞ்சனைகள்
கண்டு கொண்டோம்;
கனிந்தமொழி பேசிநம்மை
வீட்டின் உள்ளே-இரு
கால்மிருகம் போலவைத்தோர்
எண்ணம் அழிப்போம்! (ஆடு)

3 எட்டுத்திக்கும் சென்று வெற்றி
கூறுவோமே—உடன்
இந்நிலத்தில் மாதர் ஒன்று
சேருவோமே;
தட்டுக்கெட்ட சாதிமத
பேதம் எல்லாம்—இந்தத்
தாரணியில் மாதருக்குள்
இல்லை என்போம். (ஆடு)

4 கரும்பு கொண்டு யானை கட்டும்
செய்கை போலே—இங்கு
காதல் அன்பு கற்பெனவே
வஞ்சம் பேசி
பெருந்துயரம் செய்து நம்மைக்
கொன்று போட்டார்—இந்தப்
பேச்சைநம்பி இனிமோசம்
போக மாட்டோம். (ஆடு)

5 அச்ச மடம் நாணம் பயிர்ப்
பென்ப வெல்லாம்—நம்மை
அடக்கி வைக்கச் செய்த வஞ்ச
விலங்கு காணீர்;
நிச்சயமே சுதந்தர
வாழ்வை நாடில்—இந்த
நீதியற்ற கட்டை யெல்லாம்
வெட்டி யெறிவீர்! [ஆடு]

6 தேசவளம் கேணிவளர்
தேரை காணும்—கண்டு
தெளிவதில்லை அதுபோல
வீட்டின் உள்ளே
பேசுதற்கும் துணையின்றி
வாழ்ந்து நிற்போர்—முழுப்
பேதையர்கள் ஆவர் இதில்
ஐயம் உண்டோ? [ஆடு]

7 இவ்விதத்தில் யோசனை நாம்
செய்து பார்த்தால்—மக்கள்
யாவருக்கும் பேதை முதல்
நான்கும் இயற்கை
எவ்விதத்தில் பெண்கள் மட்டும்
பேதை யாவார்?—இனி
இம்மொழிகள் பேசவேண்டாம்
என்று கனைப்போம், [ஆடு]

8 பாலர்களை அன்பு கொண்டு
பாலிப்போமே-நல்ல
பாடங்களை அவர்கட்குப்
போதிப்போமே
மூலைகளில் இனிக்குந்திச்
சாக மாட்டோம்-கெட்ட
மூடர்களின் கீழிருந்து
வாழ மாட்டோம்! [ஆடு]

9 தேகக்கூறு சாத்திரங்கள்
தேர்ந்து கொள்வோம்-இந்தத்
தேசம் உறை மக்கள் பிணி
தீர்த்து வைப்போம்;

மோகமுற்று நம்மைத்துன்பம்
செய்த மூடர்-இனி
மூச்சுவிட முடியாமல்
ஆண்மை செய்வோம்; [ஆடு]

10 கட்டும் அணை பேர்த்தெழுந்த
வெள்ளம் போலே-சற்றும்
கலக்க மின்றி நாமெழுந்து
நாதஞ் செய்வோம்;
கெட்டவினை நச்சுமரம்
வெட்டி வீழ்ப்போம்-இன்னும்
கீழென்று நம்மை வைவோர்
தம்மை உதைப்போம்! [ஆடு]

11 வாசமலர் களைத்துணி யாலே மூடி-எங்கு
வைத்திடினும் அதன் மணம் வீசல் போலே
நேசமிகும் எம்மைவீட்டின் உள்ளே வைத்துப்-பூட்டி
நிறுத்தினும் சுதந்தரப் போரை மறவோம் [ஆடு]

வீரப் பெண்

("முன்னை யிலங்கை அரக்கர்" என்ற பாரதி பாடல் போன்றது)

1 மக்கள் சுகத்தையடையும் வகையில்
மகிழ்ந்து வளர்த்தவர் ஆர்?—அன்பு
மிக்க அரிவையர் யாம் எனக் கூறல்
மிகையுரை ஆயிடுமோ!

2 நெஞ்சில் உரமும் உடம்பில் பலமும்
நிலைத்திடச் செய்தவர் ஆர்?—இங்கு
நீங்கள் அடிமை என்று நினைக்கின்ற
நேரிழை மார்கள் அன்றோ!

3 சாண்பிள்ளை என்னினும் ஆண்பிள்ளை என்று
சாற்றிடச் செய்தவர் ஆர்?—நல்ல
சந்திர விம்ப முகங்கொள் வனிதையர்
சாந்த குணங்கள் அன்றோ!

4 அன்புமனத்தில் வளரும் விதத்தில்
அறிவுரை தந்தவர் ஆர்?—உங்கள்
அன்னையர் தம்சுவைப் பாலுடன் கூட்டி
அளித்தது பொய்யுரையோ?

5 தங்கு தடையறக் காரியம் செய்திடத்
தயிரியம் தந்தவர் ஆர்?—அவர்
தம்மைத் திரை கொண்டு மூடி முடுக்கில்
தவித்திட வைப்பதுவோ!

6 கொஞ்சும் கிளிமொழி பேசி உமைநிதம்
குதுகலம் செய்பவர் ஆர்—அவர்
கோரும் சுதந்தர வழ்வைக் கெடுக்கக்
குறுக்கிடுதலும் நன்றோ!

7 காதலை உம்மனக் கழனியில் விதை
காரிகையார் தமையே—சற்றும்
காருண்யம் இன்றியே பேதையர் என்றிடில்
கண்டனஞ் செய்திடுவோம்.

8 எத்தொழில் என்னினும் செய்கின்ற நற்றிறம்
எங்களிடம் இல்லையோ!—இனி
இழிந்தவர் பெண் மக்கள் என்று மொழிய
இடமில்லை என்றுணர் வீர்!

9 கத்தி படை கொண்டு சண்டைகள் செய்யவும்
கற்றிருந்தோமுன்னே—இன்று

காகம் கரையினும் அஞ்சிடச் செய்தவர்
கண்ணற்ற ஆடவரே!

10 செவ்வி யளிக்கும்பல் கல்வி சிறந்து முன்
செய்தனம் பல்கலையே!—அந்தச்
செய்கைத் திறத்தினில் இன்னும் சலிப்பிலம்
சிந்தையினில் வைப்பீர்!

11 கனிமொழி மாதர் கலப்பின்றி யிந்தக்
காசினி வாழ்வது வே-இங்கு
கண்ணின்றிக் காரியம் செய்திடு வோமென்னும்
மணக்கில் முடிந்திடு மே.

12 தூரியம் இன்றியே சித்திரந் தீட்டத்
தொடங்குதல் ஒத்திடுமே-நல்ல
தோகையர் கூட்டுற வின்றி முடிக்கும்
தொழில்களில் வெற்றியுமே.

விதவைக் கொடுமை

("தில்லை வெளியிலே கலந்து விட்டால்" என்ற மெட்டு)

1 கணவன் இறந்தபின் கன்னியர் தமையே
கைம்பெண் எனப்பழி பேசி-என்றும்
உணவும் உடையுமே இன்றித் துயர்கொள்ள
ஒடுக்குதல் நலம் ஆமோ?

2 பேழையுள் தீவைத்துப் பிறர் அறியாமல்
பேணில் அடங்கு மோதான்- நெஞ்சில்
சூழும் காதலும் கன்னியர் தங்கள் பால்
சேர்தலும் இல்லை யோதான்.

3 மனைவி இறந்தபின் மற்றொரு பெண்ணை ஆண்
மணந்து சுகமுறும் போது-தங்கள்
கணவன் இறந்தபின் கைம்பெண் என்று வைத்து
கவலை படச் செயல் ஏனோ?

4 பச்சை யிளம்வய தானபெண்கள் தம்மை
பார்த்து மணப்புரி விப்பீர்-பின்னர்
இச்சகம் நீங்கி ஆடவர் மாண்டபின்
என் செய் வோம்விதி என்பீர்!

5 ஈன்ற மகள்தன்னை விதவைப் பெயர் சொல்லி
இன்பம் துறந்திடச் செய்வீர்-ஆசை
தோன்றி இளமைகொள் மாதை மணந்துநீர்
துயரின்றி வாழ்வீரே?

6 விதவையர் உதிரக்கண் ணீரி னால்உங்கள்
வீரம் அறிவும் போமே-என்றும்
உதவி அவர்களும் உலகின்பம் பெறவே
உங்கள் மனங்கனி வீரே.

7 கைம்பெண் உண்டெனக் கூறும்பொய் நூல்களை
கையில் எடுத்திட வேண்டாம்-அவர்
துன்பம் ஒழிந்திடப் பேசும் மெய்யுரைகள்
தூய தென்றுமனம் கொள்வீர்

8 கணவன் இழந்தஓர் மாதை எதிர்கண்டால்
காரியம் நடவா தென்றே-உங்கள்
மனது நடுங்கியே வீட்டை அடைகுவீர்
மடமைக் குணமிது அன்றோ?

9 விதவை கலியாணம் செய்தல் தீதென்றே
விளம்புவீர் அறிவிழந்தே-வீட்டில்

நிதமும் அவர்கள் சோரத் தனஞ்செய்ய
நீங்கள் உடந்தையர் ஆவீர்!

10 காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித் தன்புடனே
களிப்புடன் வாழ்வே செய்வீர்-இதனால்
தீது வருவதொன் றில்லை என்றறிவீர்;
தேசம் நலமுறும் பெரிதே!

கற்புத்தளை

(ராகம்—அடாணா, தாளம்—திஸ்ரஏகம்)

1 கன்னியர் எங்களைக் கற்பின் பெயர் கொண்டு
கட்டுப் படுத்தினரே-அந்தக்
கட்டை யவிழ்த்திடக் கண்டு கொண்டோ மினிக்
கவலை யுற மாட்டோம். (கன்னியர்)

2 கற்பு நலந்தரு மாயின் அதையிரு
பாலருங் கைக் கொள் வோம்-அது
காளையர்க் கில்லை கன்னியர்க் கென்றிடில்
கட்டுப் படுவோமோ? (கன்னியர்)

3 ஆண்கள் தம் கற்பை இழந்திடிற் பெண்களும்
அருங்கற் பழியாரோ-இதை
ஆடவர் தங்கள் மனத்தினுள் எண்ணிடில்
அல்லல் உறுவோமோ? (கன்னியர்)

4 பெண்டிர்க் கழகெதிர் பேசா திருத்தல்
பெருங்குணம் என்றிசைத்தே-நம்மைப்
பேதையர் ஆக்கிய காலம் கழிந்தது
பெண்மை சிறப் போமே! (கன்னியர்)

5 கற்றல் எனும் பொருள் கற்பெனும் சொல்லிது
கருதி யறியீரோ-உண்மை
காணும் உயர்கல்வி வீரம் அறிவுகள்
கற்று சிறப்போமே! (கன்னியர்)

6 கோழை மனத்தினர் என்றெம்மை யாடவர்
கூறித் திரிந்தனரே—அது
வீழும் படியிங்கு வீர உணர்வுடன்
வேலை புரிவோமே. (கன்னியர்)

7 ஆடவர் காம இச்சை மிகுந்தெம்மை
அல்லல் புரியாமே—பெரும்
ஆண்மை யுடன் நம்மைக் காத்துக் கொளும்வழி
கண்டு மகிழ்வோமே! (கன்னியர்)

8 வஞ்சகம் பேசி மயக்கிடும் ஆடவர்
வார்த்தைகட் கேமாறோம்-மண்ணில்
வாழுந் திறமெல்லாம் கண்டு தெளிந்துநல்
வாழ்வு பெறுவோமே! (கன்னியர்)

பெண்கள் எழுச்சி

("சொந்த நாட்டிற் பார்க்கடிமை செய்தே" என்பதுபோல)

1 இந்த நிலத்தினில் இன்னும் அடிமையாய்
வாழ்ந்திடோம் -நாங்கள்-தாழ்ந்திடோம்;
சிந்தை களிக்கும் சுதந்தர வாழ்வினை
சேருவோம்-வெற்றி-கூறுவோம்.

2 பேதையர் பெண்கள் என்னும் இழிவையே
போக்குவோம்-துயர்-நீக்குவோம்;

வாதனை செய்கின்ற ஆண்களின் கர்வத்தை
ஓட்டுவோம்-வீரம்-காட்டுவோம்.

3 அதிகாரம் செய்வதற் காண்மக்கள் என்பவர்
அறிவிலார்-நன்மை-புரிகிலார்
சதிகாரர் அவரதி காரத்தைப் போக்கவே
நாடுவீர்-வழி-தேடுவீர்!

4 உலகத்துப் பெண்கள் அனைவரும் ஒன்றெனக்
கூறுவோம்-கட்டு-மீறுவோம்;
பலகத்தி எம்மை இகழ்ந்திடும் மூடரைச்
சீறுவோம்-இன்பம்-சேருவோம்.

5 எங்கள் சுதந்தரம் தன்னை இனிக்கெட
விட்டிடோம்-துயர்-பட்டிடோம்;
நங்கையர் நாமிதை நாடெங்கும் சுற்றியே
சொல்லுவோம்-துன்பம்-வெல்லுவோம்.

6 நாம் பெற்ற மைந்தரும் நம்மை விலங்கிடல்
ஞாயமோ?-இனிச்-சாயுமோ?
தீம்பற்ற ஒற்றுமை வாழ்வை அடைந்திட
முயலுவோம்-ஆண்மை-பயிலுவோம்.

7 மெல்லிய லார்பெண்கள் என்றிடும் வார்த்தையை
ஓட்டுவோம்-பலம்-காட்டுவோம்;
வல்லமைக் காரியம் செய்து பயத்தையே
வாட்டுவோம்-புகழ்-நாட்டுவோம்.

8 வான்வழி ஏகி உலகுறை நாடுகள்
சுற்றுவோம்-நன்மை-பற்றுவோம்;
ஏன் இன்னும் தூக்கம்? எழும்பும் அடிமையை
வீழ்த்துவோம்-துன்பம்-தாழ்த்துவோம்.

9 சாத்திரம் கற்றவை உண்மையை யாவர்க்கும்
சாற்றுவோம்-அன்பு-போற்றுவோம்;
கோத்திரஞ் சாதிகள் கூறும் கடைமொழி
போக்குவோம்-சமம்-ஆக்குவோம்.

10 சொத்துச் சுதந்தரம் பெற்றுச் சமமுடன்
வாழுவோம்-ஒன்று-சூழுவோம்;
பித்துப் பிடித்தவர் பெண்ணை இகழுவார்
பேசுவோம்-பயம்-வீசுவோம்.

11 உயிரை இழப்பினும் உரிமை பறிகொடோம்
உண்மையே-இது-திண்மையே;
குயிலென நாமிக்க வீர மொழிகளைக்
கூவுவோம்-சுகம்-மேவுவோம்!

ஆணுக் கொன்று, பெண்ணுக் கொன்று.

[நொண்டிச் சிந்து]

பல்லவி

உண்மையை மனங் கொள்வீர்-இந்த
உலகினில் அனைவர்க்கும் நீதிகள் ஒன்றே!

பாட்டு

1 பெற்றோர் எனப்படுவோர்-தங்கள்
பிள்ளைகட்கு மணஞ்செய்ய விருப்ப முற்றால்
மற்றவர் கருத்தினையும்-கொஞ்சம்
மதித்திடல் நலமென மனங்கொள்ளார்;

சுற்றம் பெரிதென்பார்-மணத்தின்
சுகதுக்கம் மக்கள் தமைச் சேருமென்றெண்ணார்;
சற்றும் உலகறியா-ஓர்சிறு
கன்னியைச் சடங்குகளுடன் பிணைப்பார். [உண்]

2 மணவினை தெய்விகம்-என்று
மதியினில்நினைந்தவர் அறிவிழந்தார்;
பணமிகச் செலவிட்டே-வீணில்
சாதகம் பொருத்தங்கள் பார்த்திடுவார்;
குணந்தனை மனங்கொள்ளார்-தங்கள்
குலம்பெரி தெனமணம் புரிந்திடுவார்;
கணமும் வாழ்வறியார்-உண்மைக்
காதலின் திறந்தனைக் கண்டுணரார். [உண்]

3 காதல் மனங்கொண்டே—இங்கே
கன்னியரும் ஆடவரும் கூடிவாழ்தல்
ஓதும் மணவாழ்வாம்-என்றே
உணர்ந்தறி யாதவர் துயர் உறுவார்;
ஏதேதோ சொல்வார்-அவர்கள்
இயற்கையின் மாட்சியை அறிதல் இல்லார்;
வாதங்கள் பேசிநிற்பார்-உண்மை
வழிகளைத் தெரிந்திடும் அறிவுமில்லார். [உண்]

4 கன்னியர் தமக்கிழைக்கும்-கொடுமை
கண்கொண்டு பார்த்திடச் சகிப்பதன்றே;
எண்ணுவர் விலங்கெனவே-அவரை
இழுத்துப் பிறர்கையில் விற்றுவிடுவார்;
என்னதான் பெண்சொலினும்-மனதில்
இரக்கங்கொண் டவர்மொழி செவிபோடார்;
என்னே இவர்செய்கை-நல்ல
ஏந்திழை யார்களைத் துயர்ப்படுப்பார். [உண்]

5 ஆண்கள் எனுஞ்செருக்கால் மனத்த
அன்புகொள் மனைவியை அகற்றுவர், பின்
காண்பார் வேறுபெண்ணைக்-கண்டு
கடிமணம் புரிந்துநற் சுகமுறுவார்;
மீண்டொரு தாரமேற்பார்;-பின்னர்
மேல்மேல் பலபல மணம் பூண்பார்;
ஈண்டவர் விருப்பம் போல்-பலரை
மனைவியர் எனமணந் துறைந்திடுவார். [உண்]

6 தாரம் இழந்தோர்கள்-பின்னர்
தமக்கிசை மாதரை மணம்புரிவார்;
நூறு தாரமேனும்-இந்த
விதஞ்செய்ய ஆடவர் பின்னடையார்;
வீரம் குறைந்தோரும்-மிகவும்
விருத்த வயதுள்ள கிழவர்களும்
பாரில் அறிவின்றி-இளமைப்
பாவையர் களைமணம் புரிந்து கொள்வார். [உண்]

7 இதுவே நீதியென்பார்;-முன்னோர்
இயற்றிய சாத்திர விதியென்பார்;
முதியோர் முறையென்பார்;-இந்த
முறைகளில் மாறுதல் செய்ய விரும்பார்;
மதிகொள் முகமாதர்-தமக்கும்
மணத்தினில் உரிமைகள் வேண்டுமென்றால்
கதுமெனச் சினங்கொள்வார்-உரிமை
கற்பினை யழித்திடும் எனப்புகல்வார். [உண்]

8 கைம்மை மணமென்றால்-மூடர்
கண்களில் நெருப்பெழச் சினந்திடுவார்;
தம்மைப் போல் அவர்க்கும்-உணர்ச்சி
தரணியில் உண்டெனக் கருத்தில் எண்ணார்;

செம்மை மொழி சொன்னால்-அவைகள்
செவிடன் தன் காதினில் ஊதுசங்கே;
அம்மம்ம இவர்கொடுமை-எண்ணி
அகத்தினுள் புழுங்குவர்மாதரெல்லாம். [உண்]

9 மாதரை ஒருவிதமாய்-ஆணொனும்
மக்களை ஒருவிதமாய் வளர்ப்பீர்;
பேதம் செயல்வேண்டாம்-அவர்கள்
அறிவினில் வேற்றுமை இல்லை உணர்வீர்;
தீதறு மக்களென்பார்-தம்மைத்
திறமுற ஒருவிதம் வளர்த்தலன்றோ
தாதையர் கடமைகும்-இதனைத்
தவிர்த்து நீர் நடத்துதல் தவறன்றோ? [உண்]

மதப் பகுதி.

மனிதசக்தி.

1 மனித சக்திக்கெட்டா ஒன்றும் மாநிலத்தில் இல்லையே
மனித சக்தித் தேனையுண்டு மகிழ்ந்து துள்ளி ஆடுவீர்!
புனிதமற்ற கோழை மூட நம்பிக்கைகள் கூட்டத்தைப்
பனி யொழிக்கும் சூரியனைப் போலழித்துப் போக்குவீர்!

2 சாமியென்று பூதம் என்று சண்டைசெய்யும் பேதைகாள்!
சாமி பூதம் தோன்றியுங்கள் சண்டைபோக்க வில்லையேல்
சாமி பூதச் சண்டையிட்டு நாய்கள் கூட்டமாவதேன்?
சாமி பூதக் கட்டை புத்தி வாளைக் கொண்டு வெட்டுவீர்!

3 உங்கள் உண்டி இன்றேல் இந்த உலகில் நீரும்
வாழ்விரோ?
தங்குதற்குப் பள்ளமின்றேல் நீர்நிலைத்து நிற்குமோ?
எங்கள் சாமி பூதமென்று பொங்கல் பூசை செய்வதால்
இங்கு மக்கள் உணவுபெற்றுச் சுகமடைந்து வாழ்வரோ?

4 காலப்போக்கை எதிர்த்து நின்று காரியங்கள்
செய்யவோ?
மேலெழுந்து பாயுஞ் சிங்கந் தன்னை நரி வெல்லுமோ?
சீலமுள்ள செய்கை கண்டு செய்துயர்ந்து வாழவே
மேலுமேலும் ஊக்கங் கொள்வீர்! மிக மகிழ்ந்து
வாழுவீர்!

5 சாமிபூதப் பேரொழித்த சக்தியுள்ள நாட்டினர்
சேமமாக ஒன்று கூடிச் செழிப்படைந்து வாழ்கின்றார்;
சாமி பூத மயக் கொழிக்கச் சக்தியற்ற நாட்டினர்
பூமி தன்னில் அடிமை பட்டுப் புண்ணடைந்து
வாழ்கின்றார்;

6 ஏழைமக்கள் உண்டியின்றி உறையுளின்றி வாடவே
பாழுஞ்சாமி பூதமென்று பணம் அழித்து வீணிலே
ஏழுசுற்றுக் கோபுரங்களோடு கோயில் கட்டுவீர்
விழுமுங்கள் பாவமென்று வீண் கனவு காணுவீர்!

7 இனிய பல அற்புதங்கள் எழும்பு மின்னல் சக்தியும்,
நனிபறக்கும் வான ஊர்தி, மோட்டார், புகைவண்டிகள்,
சினிமாவுடன், கம்பியற்ற தந்தி, பாடும் பெட்டிகள்,
மனித சக்தி செய்த தன்றோ மனத்துணர்ந்து பார்மினோ!

8 சத்திரங்கள் கோயில்களும் கோடி கோடி கட்டியே
இத்தரையில் சோம்பர்கட்கே இருநிதியும் பூமியும்
வைத்தொழிந்த மன்னர் கூட்டம் வாழ்ந்த குலம்
எங்குகாண்?
புத்தியற்ற இவர்கள் ஆட்சி போனவிடம் கண்டீரோ?

9 அறிவு சக்தி யென்றறிந்தே அதை வளர்க்க முந்துவீர்!
அறிவு சக்தி பெற்றமக்கள் அருஞ்செயல்கள் ஆற்றுவார்;
அறிவு சக்தி பெற்றில்லாத மக்கள் துயர் எய்துவார்;
அறிவு சக்தி அவனியெங்கும் பரவும் வகை ஆற்றுவோம்.

சங்க நாதம்.

1 இத்தரைமீதினில் இன்பம் சுகித்திட
எண்ணுமல் தத்துவம் பேசி இருந்திடும்
பித்தர்கள் யாவரும் துக்கக் கடல்படி
பேதையர் ஆமென ஊதுசங்கே!

2 செத்தபின் சேருவோம் சொர்க்கமென் றெண்ணியே
சிந்தையும் தேகமும் செல்வமும் பாழ்உற
இத்தலத் தில்லாத ஒன்றைப் பணிகுவோம்
என்பவர் மூடர்என் றூது சங்கே!

3 சிந்தை மொழிவிழி சொற்களுக் கெட்டாமல்
சேருங் குணங்குறி யற்ற தொரு பொருள்
இந்த உலகமும் யாவும் காத்திடும்
என்றுரைப் பார்பதர்; ஊது சங்கே!

4 உண்மை இவையெனப் பொய்மை இவையென
ஓர்ந்து மதியினால் உண்மை வழிபற்றித்
திண்மை மனங்கொண்டு வாழுந் திறமிலார்
தேம்பித் திரிவர்; என்றூது சங்கே!

5 வெற்றியும் தோல்வியும் சேர்தல் இயல்பென
வீரியத் தோடெடுத்தக் காரியம் ஆயினும்
சற்றும் மனஞ்சலி யாமலே செய்பவர்
சாருவர் இன்பம் என்றூது சங்கே!

6 சாத்திரக் குப்பைகள் யாவும் சுயநலம்
சார்ந்தவர் கூறிய சொற்களென் றெண்ணார்
நேத்திரம் பார்த்தும் நெருப்பில் வீழ்ந்திடும்
நேர்மையர் ஆவரென் றூதுசங்கே!

7 தாம்பெறும் நன்மைகள் தீமைகள் யாவையும்
தன்செயல் தன்திறம் என்றுண ராதவர்
சோம்பர்கள் ஆகியே துன்பத் துறைந்திடும்
சுத்த மடையரென் றூது சங்கே!

8 தீமையை வீழ்த்தி நலம்மனத் தெண்ணியே
தேசத்து மக்களைச் சோதரர் ஆம்படி
சேமம் அவர்க்கொன்றும் செய்திடமுன்வரார்
செத்தவர் போல்வரென் றூது சங்கே!

கோவிற் பயித்தியம்.

ஆனந்தக் களிப்பு

கோவில் பயித்தியங் கொண்டீர்!—அந்தக்
கோவில்களா லொன்றும் பலனில்லை கண்டீர்! (கோ)

1 மக்கள் வசித்திட இடமே—இந்த
மண்ணில் கிடைத்திடல் இன்றித் தவிப்பார்;
மிக்க பரப்புள்ள மண்ணில்—வீணே
மேவிடும் கோவில்கள் வைத்திங்கு பார்ப்பீர்! (கோ)

2 ஓட்டைக் குடிசையில் மக்கள்—என்றும்
ஒண்டி வெயில்குளி ரால் நொந்து வாழ்வார்
பாட்டை மனதெண்ணிக் காணீர்—துன்பம்
பாலிக்கும் கோயிலைப் பார்த்திங்கு வாழ்வீர்! (கோ)

3 வானுயர் கோபுரம் கட்டி—அதை
வளைத்துப் பலமதில் வாய்ப்புறக் கட்டி
வீணில் எலியுடன் வௌவால்—பூனை
வீடென்று கொண்டங்கு வாழ்ந்திடச் செய்வீர். (கோ)

4 சோம்பேறி மாந்தர்கள் கூடி—கோவில்
சொந்தந் தமக்கெனக் கூறிக் கொண்டாடி
பாம்பினைப் போலவே பதுங்கி—வருவோர்
பணத்தைப் பறித்தங்கு பாதகம் செய்வார். (கோ)

5 வேசிகள் வாழ்ந்திடும் கோவில்—தீய
வேலை புரிந்துறை தாகர்கள் கோவில்;
நாசம் அடைந்திடச் செய்மின்!—அவை
நன்னிழற் சோலைகள் ஆகிடச் செய்மின்! (கோ)

6 காற்றுப் புகவழி யின்றிக்—கரும்
கற்களைக் கொண்டிங்குக் கோவில்கள் கட்டி
நாற்றம் நிறைந்திடப் பண்ணி—அங்கு
நண்ணும் மனிதர்கள் நோயுறச் செய்வீர்! (கோ)

7 உண்மை அறிவற்ற மக்கள்-தெய்வம்
உறையுது கோவிலில் என்றெண்ணி வந்தே
திண்மை குறைந்திடு வார்கள்-அவர்கள்
தேடிய செல்வங்கள் இழந்திடுவார்கள். (கோ)

8 கோவிலைத் தரைமட்டம் செய்வீர்!-அங்கே
கோகிலம் கூவிடச் சோலைகள் வைப்பீர்!
நேயம் மனிதருள் ஆக்கி-யாரும்
நிகரென்று சமசுகம் பெற்றிங்கு வாழ்வீர் (கோ)

9 ஆங்குறை செல்வத்தைக் கொண்டே-இந்த
அவனியில் துன்புறும் ஏழைகள் வாழ
ஓங்கிய கல்விகைத் தொழில்கள்-எங்கும்
உயர்வுற்று வாழ்ந்திடச் செலவுசெய் திடுவீர்! (கோ)

10 ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டாய்-நாம்
அனைவரும் தெய்வத்தைப் போற்றினம் அன்றோ?
கோவிலும் செய்தனம்; சிலைகள்-வைத்துக்
கும்பிட்டும் நமக்கொன்றும் பலனில்லை கண்டீர்!(கோ)

கோவில் பெருமை

கும்மி மெட்டு.

1 இன்பம் அழிவதும் கோவிலிலே-பெருந்
துன்பம் வளர்வதும் கோவிலிலே-நல்ல
அன்பு குறைவதும் கோவிலிலே-கெட்ட
ஆசை வருவதும் கோவிலிலே.

2 கள்வர் வசிப்பதும் கோவிலிலே-பெருங்
காமுகர் வாழ்வதும் கோவிலிலே-நந்தம்
உள்ளங் கெடுவதும் கோவிலிலே-இந்த
உலகம் அழிவதும் கோவிலிலே.

3 வேசிகள் வாழ்வதும் கோவிலிலே-நந்தம்
காசு பறிப்பதும் கோவிலிலே-கெட்ட
வாசனை வீசுது கோவிலிலே-செல்வ
வாழ்வு கெடுவதும் கோவிலிலே.

4 சூது புரிவதும் கோவிலிலே-கெட்ட
சூழ்ச்சிகள் செய்வதும் கோவிலிலே-என்றும்
வாது புரிவதும் கோவிலிலே-நல்ல
வாய்மை அழிவதும் கோவிலிலே.

5 அறிவு கெடுவதும் கோவிலிலே-மக்கள்
ஆண்மை கெடுவதும் கோவிலிலே-இங்கு
வறியர் மடிவதும் கோவிலிலே-அவர்
வாதை வளர்வதும் கோவிலிலே.

6 கற்புக் கெடுவதும் கோவிலிலே-நல்ல
கன்னியர் துன்பமும் கோவிலிலே-உண்மை
அற்புதம் ஒன்றில்லை கோவிலிலே-வீணில்
அறிவை இழக்கின்றீர் கோவிலிலே.

7 கொலைகள் நடப்பதும் கோவிலிலே-பொருள்
கொள்ளை யடிப்பதும் கோவிலிலே-சிலர்
கலைகள் விளங்குது கோவிலிலே-என்று
கருத்தை இழப்பதும் கோவிலிலே.

8 பாம்பும் எலிகளும் கோவிலிலே-சிறு
பல்லி வௌவால்கள் கோவிலிலே-பல

தீம்பு விளைவதும் கோவிலிலே-இந்தத்
தேசம் அழிவதும் கோவிலிலே.

9 சண்டை விளைவதும் கோவிலிலே-மக்கள்
சாந்தம் இழப்பதும் கோவிலிலே-பலர்
மண்டை உடைவதும் கோவிலிலே-அவர்
மாண்டு முடிவதும் கோவிலிலே.

10 காலிகள் வாழ்வதும் கோவிலிலே-வெறும்
கல்லைப் பணிவதும் கோவிலிலே-என்றும்
கூலிக் கரகரும் கோவிலிலே-நம்மைக்
கொள்ளை யடிப்பதும் கோவிலிலே.

பின்னடையோம்!

பல்லவி

பின்னடைதல் இல்லையினிப்
பின்னடைதல் இல்லையே

பாட்டு

1 மன்னுமூட மதங்கள் தம்மை
மடித்தழித்துப் போக்கவே (பின்ன)
சொன்ன போலிச் சடங்குகளைச்
சுட்டழித்துத் தீர்க்கவே (பின்ன)
முன்னிருந்து செய்து வந்த
மூடவினை மாய்க்கவே (பின்ன)
துன்னும் வஞ்சர் செய்யுந்துன்பம்
தொலைந்தழியச் செய்யவே (பின்ன)

2 கன்னியர்க்கும் ஆடவர்க்கும்
காதல் அன்பைக் காட்டவே (பின்ன)

உன்னதங் கொள் ஒற்றுமையை
உலகில் நிலை நாட்டவே (பின்ன)
இன்னலொன்றும் இன்றிமகிழ்ந்
தின்ப செல்வம் எய்தவே (பின்ன)
பன்னலமும் பெற்று மக்கள்
பண்புடனே வாழவே [பின்ன]

3 என்ன சொல்லி உலக மக்கள்
இகழ்ந்து விட்ட போதிலும் [பின்ன]
வன்னெஞ்சத்துக் கயவர் பலர்
வந்தெதிர்க்க காலத்தும் [பின்ன]
மன்னரெங்கள் செய்கை தன்னை
மடித்திடற்கு வந்தாலும் [பின்ன]
இந்நிலத்தில் உண்மை யன்பை
எங்கும் நிலை நாட்டவே. [பின்ன]

மத மொழிப்பு.

("கற்பிற் சிறந்த என்றன் கனியே" என்பதுபோல)

பல்லவி

அன்பைச் சிதைத்த கெட்டமதமே! இலையிதமே!
உன்றன்பதமே! இனி அதமே!

அநுபல்லவி.

கற்பனை மொழிதனில் கருத்தழிந்தனரே!
காணும் உருவையெல்லாம் கடவுளென்றனரே!
அற்புதம் பல நம்பி அறிவிழந்தனரே!
அந்மதமும் இனிப்போதும்! அதை மோதும்!
அறிவோதும்! இலைதீதும்! [அன்பை]

சரணம்.

1 மோட்ச நாகமென்று முடிந்து வைத்தாரே!
மூடர்கள் இவைதம்மால் முதலிழந்தனரே!
காட்சி நிறையுங்கில் கவலையுற்றாறே!
கண்டறிந்தனம் உண்மை நாமே இனிப்போமே!
மதம்தாமே! சுகம் ஆமே! [அன்பை]

2 மறுமைப்பிறவியில் மயக்கம் உற்றாரே!
மாநிலத்தில் இதனால் மகிழ்ச்சி கெட்டாரே!
அருமைச் சமத்துவம் அழிக்கலுற்றாரே!
அந்த வஞ்சகம் பலிக்காது! புவிமீது
மதம்தீது! உதவாது! [அன்பை]

3 பண்ணும் அருஞ்செயல்கள் பகுத்தறிவாலே;
பாவ புண்ய மொழியே பயஞ்செய்தாலே
உண்ணும்பொருள் இடமும் உடையிழந்தாரே
உற்றதுயரம் முற்றுந்தீரும்! உண்மை தேரும்!
இதைப்பாரும்! நன்மை சேரும்! [அன்பை]

4 பொன்னில் அழுக்கையிட்டுப் புதைப்பது போல
போதனைப் பொய்யுரையால் புவியினில் மேலே
உன்னும் அறிவுதன்னை ஒளித்தனர்தாமே!
உள்ள மதங்கள் செத்துப்போகும்! துன்பம் ஏகும்!
நலமாகும்! உயர்வாகும்! [அன்பை]

—[0]—

மதவெறி

(நொண்டிச்சிந்து)

1 மனிதர்கள் அறிவினையே—இங்கு
மதமென்னும் கருந்திரை மறைத்ததுவே;
இனிமை கொள் மொழிகொண்டே—பற்பல
காவியம் கவிதைகள் புனைந்திட்டார்;

சனியன்கள் அவையெல்லாம்—மக்கள்
சமூகத்தை விலங்கிட்டு வைத்தனவே;
கனிகின்ற மனந்தன்னை—வலிய
கல்லெனப் புரிவது மதம் உணர்வீர்! (மணி)

2 சுயநல மிகுவேடர்—மக்கள்
சுதந்தரந் தனைவழி மறித்திடவே
பயங்கர மதவலையை—இந்தப்
பாருலகெங்கணும் பரப்பிவைத்தார்;
நயமொடு தீதுணரார்—சென்று
நாசவலை தனிற்சிக்கி நலிவுறுவார்;
செயலறியாதவரும்—என்றும்
சிறுமையுள் பட்டிங்கு வாழ்ந்திருப்பார். (மணி)

3. தன்மதம் மெய்யென்பார்—இந்தத்
தரணியில் பிறமதம் பொய்யென்பார்;
நன்மைகள் ஒன்றென்னார்—பிறரை
நலிந்திடச் செய்துதம் மதம் வளர்ப்பார்;
அன்பே மதம் என்பார்;—தங்கள்
அடிபணியாதவர் வாழ்க்கை வண்டி
துன்பத்திற் சாய்ந்திடவே—நெஞ்சத்
துணிவுடன் படுகுழி வெட்டி வைப்பார். (மணி)

4 மாந்தர் இவ்வுலகினிலே-மிக்க
மகிழ்வுடன் ஒருகுலம் ஆகின்றே
வாழ்ந்திடத் தடையாகி-உலகில்
வளர்ந்தன பெரும்புதர் மதக்காடே;
தீய்ந்திடும் மதப்புதரே—நல்ல
தீயெனும் அறிவினை மூட்டிடுவீர்;
காய்ந்திடும் குணநீங்கி—நாமும்
களிப்புடன் ஒருகுலம் ஆயிடுவோம். [மணி]

5 மதவெறி என்னும் நஞ்சால்—இங்கே
மனிதர்கள் பிணிபட்டு நிலைகுலைந்தார்;
இதம்புரி வோமென்பார்—என்றும்
ஏழையர் உழைப்பினைக் கொள்ளை கொள்வார்;
விதம் வித மாய்ப்பலவாம்—தெய்வம்
விதித்தனர் புராணங்கள் புனைந்து வைத்தார்;
சதமென அவைநம்பி-தமக்குள்
சண்டைகள் புரிந்தவர் மண்டையுடைவார். [மனி

6 பெருந்துயர் தரும் பூதம்;-மக்கள்
பேதமை வளர்த்திடும் விஷ நீரே;
சரிந்திட ஒற்றுமையின்-வேரைச்
சந்ததம் அறுத்திடும் எலிக்கூட்டம்;
புரிந்திடும் மிகு பேதம்-அறிஞர்
புத்தியை மயக்கிடும் அபின் அதுவே;
அறிந்திடும் மதம் இதுதான்-இந்த
அவனியில் ஏன் இன்னும் இதில் அழிவீர்! [மனி]

7 மக்களை விலங்கினமாய்ச்-செய்ய
மதமெனும் கொடுமதில் தனையெடுத்தே
மிக்கவர் தந்திரத்தால்-அறிவில்
மேலவர் என்பவர் கோட்டை வளைத்தார்;
இக்கணம் அக்கோட்டை-தகர
எறிந்திடும் அறிவென்னும் வெடி குண்டால்;
துக்கமாம் கடல் கடந்தே-நீங்கள்
துரிதத்தில் இன்பமெனும் கரைசேர்வீர்! [மனி]

8 சாதியாம் கருஞ்சேற்றை-நல்ல
சந்தனம் எனவுடல் முற்றும் பூசி
பேதமே உருக்கொண்டு—நித்தம்
பெரும் பெரும் கலகங்கள் செய்திடுவீர்;

நீதிதான் இதுவன்றோ—என்னும்
நினைப்பினை மறந்திடச் செய்கதுவே;
சேதமே பலவிளைக்கே—இந்தச்
செகத்தினை ஆட்டிடும் மதவெறியே. [மணி]

புதுமுறை தேர்வீர்!

1 உலகத்தில் யாவரும் நலம்பெற வென்றே
உற்பவம் செய்தனர் மதந்தனை முன்னோர்;
கலகத்தை விதைத்திடக் காரண மாகிக்
காரியம் யாவையும் கெடுத்திடும் இந்நாள்;
நலமற்ற வாழ்வினை ஏழையர்க் காக்கி
நாட்டினில் வஞ்சகர் இன்புறச் செய்யும்;
பலமற்ற இச்செயல் கண்கொண்டு பார்த்தும்
பாழும் மதந்தனை வளர்ப்பதும் ஏனோ!

2 தரித்திரச் சேற்றினில் ஆழ்ந்து கிடப்போர்
தாம் செய்த முன்வினை யதுவென்று கொள்வார்;
கருத்தினில் தந்நிலை காணுதல் இன்றிக்
கார் இருள் செய்தது மதமென்று கொள்வீர்!
வருத்தங்கள் தந்தும்மை வாட்டிடும் நோயை
வற்றிடச் செய்வது பகுத்தறி வாமே!
ஒருத்தரும் இனித்துயர் உற்றிட வேண்டாம்!
ஒழித்திடும் மதமென்னும் பேயைஇந் நாட்டில்

3 மதமென்னும் மாயை மடிந்திங்கு வீழ்ந்தால்
மாநில மெங்கும் குதூகலம் சேரும்;
கதைகளைப் பேசியே காலங்கள் போக்கீர்!
கண்டிடும் விஞ்ஞான உண்மைகள் யாவும்!
உதவிடும் அவையிந்த நாட்டினிற் செல்வம்;
ஓங்கிய கைத்தொழில் வாணிகம் வளர்க்கும்;

நித்தம் வளர்ந்திடும் அதிசயம் காண்பீர்;
நின்று தவித்திங்கு மடிவுற வேண்டாம்!

4 எண்ணற்ற சாதிகள் செய்திங்கு வைத்தே
இன்னறு நீர்ச்சுனை ஒற்றுமை தூர
மண்ணை யிடித்ததிற் கொட்டியே மூடி
மாபழி செய்தது மதப்புயற் காற்றே;
கண்ணில் துணிகட்டிக் காட்டினில் விட்டுக்
கஷ்டம் புரிந்திடும் காரியம் போலும்
புண்ணை யளித்தது மதமென்று கொள்வீர்!
புத்தியில் தைரியம் கொண்டு மகிழ்வீர்!;

5 பொத்தலும் நாற்றமும் பொருந்திய சட்டை
போடுதற் கினியுத வாதென்று கண்டால்
இத்தரை மீதினில் யாரது தரிப்பார்!
இதற்கிணை யாகவே மதத்தையும் வைப்பீர்!
சத்தியம் சாந்தம் மதம்என்று சொல்வீர்!
சங்கடம் செய்தது போதும் புவிமேல்;
சொத்தை விழுந்திட்ட கத்தரிக் காயைச்
சுகமென்று கறிசெய் மனிதரும் உண்டோ?

6 கந்தையைப் போர்த்தியிங் கெத்தனை நாள்கள்
காலங் கழித்திடக் கூடும் புகல்மின்!
சிந்தையில் சோதி விளக்கொன்று வைப்பீர்!
சிறுமைகள் செய்திடும் மதவினை காண்பீர்;
மந்தையாய் ஆடுகள் செல்வது போலே
மதவழி பற்றிய காலமும் போச்சு;
வந்தனர் நல்லுண்மை வழிகளைக் காண
வாழ்வினில் இனியிலை தீதெனக் கொள்வீர்!

7 எத்தனை நாளுங்கள் பொய்மதக் கோட்டை
இவ்வுல கத்தினில் ஆட்சி புரியும்?

அத்தனை கோட்டைகள் அடிப்படை யாவும்
ஆட்டமுங் கண்டிங்கு விழ்ந்தன காணீர்!
பித்தர்க ளாகினீர் பிதற்றிட வேண்டாம்!
பேதமை வாழ்குடில் மதமென்று காண்பீர்!
சத்தியம் இவ்வுரை; சந்ததம் மறவீர்!
சாருவீர் யாவரும் புதுமுறை நேர்வீர்!

மதவிளக்கம்.

1 ஏழையரைக் கழுதைகளாய் உழைக்க வைத்தே
இவ்வுலகில் "நாம் பெரியார்" என்று தங்கள்
பாழ்வயிற்றைக் குதிராக்கிக் கொண்டு நிற்கும்
பாவியர்கள் மதப்பாட்டு பாடி நிற்பார்;
தாழ்வான காரியங்கள் செய்து வாழ்வார்
தரணியிலே அவை மறையத் தருமஞ்செய்வார்;
கூழினுக்கு வகையின்றி வாடிச் சோரும்
கும்பல்களை வசப்படுத்தி ஆட்சிசெய்வார்.

2 பாம்புதேள் பூரான்கள் ஆகிநின்றே
பாமரர்கள் வாழ்வெல்லாம் அழியும் வண்ணம்
வீம்புபுரி மதக்கூட்டம் சாம்பலாக
விரைவுடனே தீமூட்டி எரிப்போமாயின்
நாம் புவியில் ஒன்றாகி மகிழ்ந்து நின்று
நலம் என்னும் பெருநிலவில் மகிழ்ந்து நிற்போம்;
சோம்பல்பிணி நமைவிட்டு மறைந்து போகச்
சுகம் அளிக்கும் ஊக்கத்தால் உயர்ந்துவாழ்வோம்.

3 இவ்வுலகில் மிகவருந்திச் செல்வம் ஈட்டும்
ஏழையரை வசப்படுத்த மதத்தின் பேரால்,
எவ்வின்பம் நினைத்திடினும் எய்தும் என்றே
இயம்பினர் சுவர்க்கமெனும் ஒரு சொல்தன்னை,

"திவ்வியமாய் ஆங்குற்றே யின்பந்துய்க்கத்
தேடுகின்ற பொருளெல்லாம் கொடுப்பீர்" என்றே
ஒவ்வாத பொய்யுரைகள் பலவுஞ்சொல்லி
ஒடுக்கினர் மதத்தலைவர் உலகையெல்லாம்

4 அழுகின்ற குழந்தைகளை அடங்கச்செய்ய
"அதோபார் பூச்சாண்டி" என்றாற்போல
விழுகின்ற கொடுநரகம் பலவாய்க் காட்டி
வித்தையிலா மாந்தர்களை நடுங்கவைத்தார்;
தொழுகின்ற பேச்சதனை விட்டுத் தள்வீர்;
தூண்டுமொன்று கிளம்பிமத மயக்கந்தீர்வீர்;
எழுகின்ற சுதந்தரமாந் தேனையுண்பீர்;
இன்பமுடன் விடுதலையாம் களிப்பில் வாழ்வீர்!

5 நல்லொழுக்க வாழ்வுக்குத் துணையாய் நின்று
நாட்டினரை மேம்படுத்தும் மதமே என்பார்;
வல்லவர்கள் அறிவொளியை அடக்கச் சொன்ன
வார்த்தையிது ஆகா! நீர் நம்பவேண்டாம்!
தொல்லைதரு மதவெறியால் உலகந்தன்னில்
தொடர்ந்தபல போர் மூண்ட கதையைக் காணீர்!
எல்லையிலாப் பெருங் கொடுமைக் காற்றாய் வீசி
இவ்வுலகில் மனிதர்குலம் பிரித்ததையா!

6 குடியிருக்க வொண்ணாத ஓட்டை வீடு;
குத்தினால் பிடுங்கிவிடும் விரியன் பாம்பு;
வடிகட்டி நீர் போக்கித் தங்கி நிற்கும்
வண்டலிது; உள்ளெல்லாம் போரையாகி
அடிசாய நிற்கின்ற மரமே யாகும்
அணுகாதீர் அதனருகில் ஆபத்துண்டு!
படியிலே இவ்வுண்மை தேர்ந்து கொள்வீர்
பாழான மதமொழிக்க முந்து வீரே!

7 மதமான பெருநெருப்பு வெப்பந் தன்னால்
மனிதர் குலம் சோர்வடையும் உண்மை காணீர்!

இதமில்லை; அதனாலே என்று கண்டும்
இன்னுமதைக் கட்டியழும் மூடமக்காள்!
உதவாத கோயில்களை எழுப்பிவைத்தீர்!
உள்ளுக்குள் தெய்வங்கள் உறையும் என்பீர்;
நிதம் பூசை செய்திடுவீர்; அதனால் இந்த
நிலவுலகில் கடுகளவும் நன்மையுண்டோ?

8 நாடகங்கள் காவியங்கள் கலைகளெல்லாம்
நசித்திடவே மதஊசி குத்திப் போட்டீர்!
கூடகத்தே மயில் வருந்த அடைத்து வைத்துக்
கொலை செய்யும் கணக்கினிலே மாதர் கூட்டம்
வீடகத்தே துயரமுறச் செய்து விட்ட
வீணான மதப்பேயைத் துரத்துமையா!
கேடுதரும் இருட்டறையில் வாழலாமோ?
கிளர்ச்சியுடன் வெளியேறிச் சிறந்து வாழ்வீர்!

தீதுகெடுக!

(ராகம்—பிலஹரி)

கெடுகவே—கெடுகவே—கெடுகவே!

1 மனிதர்களை யடிமைகொண்டு
வாட்டிநிற்கும் மக்களும்
மகிழ்ச்சிகொள்ளும் உரிமையில்லை
என்று சொல்லும் தீயரும்,
தனி மனிதர் ஆட்சிசெய்ய
வேண்டுமென்று கூறியே
தகுதியற்ற செயல்கள் செய்யும்
மாந்தர் வாழ்வும் கெடுகவே! (கெடுகவே)

2 மக்கள்பகுத் தறிவுதன்னை
மக்கிய நிற்கும் மதங்களும்,

மாசுமிக்க பொய்யுரைக்கும்
மாண்பு கெட்ட கலைகளும்,
மிக்கசாதி வேற்றுமையைப்
போற்றிநிற்கும் நூல்களும்
மேதினியில் வாழ்விழந்து
பேரழிந்து கெடுகவே! (கெடு)

3 போலிவேடம் பூண்டு நின்று
புத்தியற்ற பாமரர்
தாலிதன்னை யறுத்துவாழும்
தகுதியற்ற குடியரும்,
வாலிதான செய்கைவிட்டு
வஞ்சகங்கள் பண்ணியே
காலியாகத் திரியுங் கெட்ட
கயவர் வாழ்வும் கெடுகவே! (கெடு)

4 பிச்சை வாங்கும் செய்கை எங்கள்
பிறப்புரிமை என்றிடும்
பேதை மாந்தர் செய்த வஞ்சத்
திரைகள் அற்று வீழ்கவே;
இச்சகத்தில் பெண்ணடிமை
என்று சொல்லும் இழிஞரும்
என்றும் நன்மை செய்தற் கெண்ணா
எவரும் அழிந்து கெடுகவே! (கெடு)

5 வேலைக்காரர் தம்மிடத்தில்
வேட்கை சற்றும் இன்றியே
காலை மாலை என்றும் கடுமை
காட்டுகின்ற தீயரும்,
சீலமின்றி அவர்கள் செல்வம்
பறித்துக் கொள்ளும் சிறியரும்
சீரழிந்து பேரழிந்து
சிறுமையுற்றுக் கெடுகவே! (கெடு)

அன்புடன் வாழ்வோம்

"இவ்வுலகில் மக்கள் பெறும் இன்னல்தனைக் கண்டுநாம்
எவ்வழியில் துயர் நீக்கி இன்பத்தை வளர்த்திடலாம்"
என்று பல விதமாகச் சிந்தித்தோம் இந்நாளில்
நன்றுவர வேண்டுமெனில், சொல்கின்றேன் நான் ஒன்று:-
ஒன்றுபட இவ்வுலகைப் புதுவுலகம் ஆக்கிடுவோம்;
கொடுமைகளை வளர்க்கின்ற கொள்கை எவையானாலும்
முடுகிஅவை களைமாய்க்க முந்துவதே அறிவுடைமை;
உலகெல்லாம் தோழர்களாய் உறைவதற்கு வழிகாட்டும்
நலமெதுவே ஆயிடினும் நாம் அதனைக் கைக்கொள்வோம்;
மாசுமறு வில்லாமல் மனத்துள்ளே சிந்தித்துத்
தேசுதரும் வழிகண்டு நடப்பதற்கு முந்துங்கால்
"அடடா! நம் பழமைதனை அழியவிடல் மாபாவம்!
கெடுவீர் நீர் புது வழக்கம் பின்பற்றின் கிளையுடனே"
எனக் கூறிப் பயங்காட்டும் அறிவீனர் சொல்வெறுப்போம்
ஓகோ! கோ இன்னுமொரு சொற்கேளீர் உலகத்தீர்
சாகாத தோழமைதான் சகத்தில் நிலைபெற வேண்டில்
நமையெல்லாம் வெறியர்களாய் ஆக்கிவரும் மதக்களை
இமைப் பொழுதில் கவிழ்த்திடுவோம்! எதிர்ப்புகளுக்குக் கஞ்சிடோம்
கடையாகும் முள்வேலி மதம்என்றே தற்காலம்
முடிவாகக் கண்டறிந்தோம் மூதறிவால் நாமினிமேல்
அடியோடு மதம்போக்கி வாழ்ந்திடுவோம் அன்புடனே.